

Giới thiệu Đại Boss Vương Phi

Chạm rãi mở mắt, ta mới biết mình còn sống.. Ô? Hình như là ta trượt vô chuỗi ngã đập đầu vào cạnh bàn chết đi vào ngày sinh nhật rồi cơ mà? Tại sao còn mở mắt được..

Bắt đầu nhìn quanh, lại thấy mọi thứ đều như thời cổ đại, lại còn người nào người nấy thật to lớn, chẳng lẽ lại xuyên đến thời đại người khổng lồ?

"Phu nhân, là một tiểu thư" Bà mụ nói

"Đưa con cho ta nha" phu nhân nói, khi đó có một người đàn ông trạc tam tuần bước vào

"Con của chúng ta đặt tên gì đây phu quân"phu nhân hỏi, ngược mặt nhìn người kia. Thì ra phu nhân là mẫu thân còn người kia là phụ thân của ta, thôi kệ tạm gọi vậy đi

"Nhìn kia, mắt nó sáng như sao, long mi cong vút, . . . trông thật khá ái, lớn lên chắc chắn là mỹ nhân khuynh nước khuynh thanh nha, hay đặt nó là Lãnh Khuynh Thiên đi. " Phụ thân nói một tràng

"Được đó, tên thật hay a" mẫu thân ta phụ họa

Haizz, may mắn là cũng giữ được cái tên cũ nha. Sau đó ta được Mai nữ nương bế đi ngủ, mặc dù không thích nhưng do cả ngày bị người. . .

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 1: Xuyên không !!!

Ta từ từ mở mắt,dây là đầu vậy,ta nhớ vào ngày sinh nhật của ta,vì đi trượt vô chuỗi mà đập đầu vào cạnh bàn,chết cơ mà.Sao bây giờ còn mở mắt được nhi

Ta bắt đầu nhìn xung quanh.Á...sao phòng lại trang trí đồ đặt cổ đại vậy,sao con người lại lớn như thế này,chẳng lẽ ta xuyên không đến Thế Giới người khổng lồ?Ta vừa mở miệng thì nghe tiếng nói

"Phu nhân,là con gái à"bà mụ nói

" Dưa con cho ta nha"phu nhân nói,khi đó có một người đàn ông khoảng 30t bước vào

"Con của chúng ta đặt tên gì đây phu quân"phu nhân hỏi,ngược mặt nhìn người kia.Thì ra phu nhân là mẫu thân còn người kia là phụ thân của ta,thôi kệ tạm gọi vậy đi

"Nhìn kia,mắt nó sáng như sao,long mi cong vút,...trông thật khá ái,lớn lên chắc chắn là mỹ nhân khuynh nước khuynh thanh nha,hay đặt nó là Lãnh Khuynh Thiên đi."Phụ thân nói một tràng

" Được đó,tên thật hay a" mẫu thân ta phụ họa

Haizz,may mắn là cũng giữ được cái tên cũ nha.Sau đó ta được Mai nữ nương bế đi ngủ,mặc dù không thích nhưng do cả ngày bị người ta ầm tới lui nên cũng mệt rồi thì đánh ngủ lun.Ta quyết định sẽ trở thành đứa trẻ có tuổi thơ đẹp nhất để bù đắp kiếp trước chỉ lo học vô,chế được mà đánh mất tuổi thơ.

Thấm thoát đã gần một tháng ta ở đây,cũng là gần đây tháng Cả nhà đều nói ta là đứa trẻ khác thường,không quấy khóc,không chịu uống sữa mẹ mà lại ăn cháo,...mọi người đều nói ta là đứa trẻ thông minh,ắt sau này sẽ làm việc lớn.Hix,cho ta xin đĩa ở điện đại là 25t rồi,còn quấy khóc hay uống sữa mẹ thì ta là hài nhi hay sao,25t thì đương nhiên phải thông minh rồi nếu không sẽ là ngốc nữ đấy.

À,ta quên nói nữa.Bây giờ ta là nhĩ tiểu thư. Lãnh Khuynh Thiên,Phụ thân ta là thừa tướng đại nhân đương triều Lãnh Thiên Nhất,mẫu thân là Lục Khuynh Nhiên. đệ nhất tài nữ kinh thành lúc xưa đó nha,ta còn có caca Lãnh Thiên Hân,bây giờ 5t.Ta đang ở Hiến Viên Hoàng Triều,không có trong lịch sử,vua là Hiến Viên Vương Long.57t,có hai hoàng tử là Hiến Viên Vương Hạo 7t,Hiên Viên Vương Phong 5t và một công chúa là Hiến Viên Vương Hy 6t thôi.Ở đây chia làm tứ quốc:Hiên Viên hoàng triều,Long Thịnh hoàng triều,Hoa Lãnh hoàng triều và Phượng Hoàng triều.Hiến Viên hoàng triều ta là mạnh nhất về các mặt luôn nha,là một đất nước đại hùng cường luôn đấy,còn nước yếu nhất là Phượng Hoàng triều vì địa hình ở núi tuyết,hai nước còn lại thì hơn 3/2 nước Phượng Hoàng triều thôi.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 2: Tứ hôn cùng nhĩ hoàng tử

Hôm nay là ngày đầy tháng của ta.Có cả hoàng thượng cùng các tiểu hoàng tử cùng đến rồi những quan lớn trong triều đình nữa.Sáng giờ thật bực mình nha,sao người ta cứ ầm ta hoài vậy trời,ta có chân mà

Đến lúc làm tiệc,mẫu thân ta đặt ta trên một cái bàn,bốn góc có phần chắn ngang phòng ta ngã,trên bàn có rất nhiều thứ nha,vàng,vòng,bút,giương,...ta chả thèm mấy thứ này đâu.Ta là sát thủ cơ mà.Này giờ kì ghê,cái tên nhĩ hoàng tử cứ nhìn ta hoài là sao,nghe nói hần lạnh lưng lắm mà,sao nhìn ta hoài z

"Thiên nhĩ,con thích thứ nào thì lấy đi con"mẫu thân từ xa bảo ta

Hix,ta không thích các thứ đó đâu a,vừa lúc đó ta thấy cây dao nhỏ được khắc hình tinh sao,ta bèn treo xuống.Quả thật treo với thân thể này thật khó nha.Đứng lúc đó có một người phi thân bề ta xuống trước sự ngạc nhiên giữa toàn thể mọi người.Thì ra là hần nhĩ hoàng tử

Hần bề ta trong tay,mắm yêu

"Nàng có làm sao không vậy,nếu lỡ nàng té chân thương thì làm sao trở thành nương tử của ta được"câu nói bá đạo khiến mọi người đỏt,trong đó có ta.Hần dựa vào cái gì nói ta là nương tử của hần chứ.

"BUÔNG!"ta bực mình thốt ra lời

"Nàng biết nói há?"hần và mọi người toàn thể kinh ngạc

"Ta có miệng mà"ta tiếp vì biết vừa nãy mình lỡ lời rồi

"Vừa nãy nàng treo xuống làm gì?"hần hỏi

"Ta muốn thứ đó"ta chỉ tay về phía cây dao được khắc tinh sao ấy

" Được,vật này sẽ là vật định tình của chúng ta"hần nói bá đạo

Sự tình diễn ra này giờ làm mọi người nào chậm phát triển luôn rồi.Một đứa bé 1 tháng tuổi biết nói chuyện,nhĩ hoàng tử lạnh lùng muốn cưới đứa bé đó làm vợ còn cư nhiên muốn lấy tiểu dao Song Xuyên làm vật định tình,thật là bá đạo mà.

"Nhiên nhĩ,con chúng ta biết nói chuyện khi nào vậy"phu thân ta hỏi

"Thiếp cũng không biết nữa a"mẫu thân ta trả lời

"Tốt,là chuyện tốt.Đứa bé này thật lạ.Sau này hần làm được việc lớn.Ta tứ hôn nhĩ hoàng tự cùng Khuynh Thiên a"hoàng thượng ban hôn

Ta phi,ta không muốn đầu nha.Ta còn muốn đi vòng quanh đại lục làm rạng danh thiên hạ cơ.Ta vùng ra khỏi hần và chạy đến mẫu thân.Mẫu thân ôm ta vào lòng,thăm cầu bình an,bởi vì người hoàng thất tam cung lục viện là bình thường,bà sợ con gái mình khổ nên không muốn điều đó chut nào.Phụ thân ta cũng thế nhưng vì hoàng thượng tứ hôn nên đành chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Lịch sử của Dao Song Xuyên

GT về tiểu dao Song Xuyên:

1000 năm về trước,một ẩn sĩ cao nhân luyện ra 2 thanh nhuyễn kiếm tên là Song Xuy và Song Uyển siêu bèn,chém sắt như bùn,uy lực rất lớn,hơn nữa nó còn có linh tính,bình thường nó như cây dao nhỏ vô hại nhưng khi chủ nhân gọi,nó sẽ biến thành thanh nhuyễn kiếm sắt bén.Nó là một âm một dương,cho 1 nam một nữ dùng.Đáng tiếc,vị ẩn sĩ đó luyện xong thì đã chết vì bệnh tuổi già.

50 năm sau,trên giang hồ xuất hiện một nam một nữ dùng đôi Song Xuyên ấy,hai người đó vô công tuyệt thế,không ai sánh bằng.Không bao lâu,hai người nổi danh cả lục địa mà ai cũng biết.Nhưng không hiểu sao,hai người cứ thích đấu đá nhau.Cuối cùng không hiểu vì sao mà sinh tình cảm rồi cưới nhau. Tin ấy như sét đánh bên tai các nam thanh nữ tú trong thiên hạ,làm vậy lên biết bao nỗi oán hận.

Cưới nhau được ba năm,trong một lần có một á thiên kim trí phú hại,sinh ra hiểu lầm giữa hai người,lúc nữ chủ nhân _Lục Thiên Anh đi lên núi hái dược thì bị phục kích và rơi xuống núi chết,bỏ lại Song Yên.Nam chủ nhân _Hiên Vương Lâm vì đau thương quá độ mà tự tử,cũng bỏ lại Song Xu.

Bởi vì cái chết của chủ nhân hai thanh dao hợp lại,thành Song Xuyên,nó đi giết tất cả những người mà hại chết chủ nhân nó.Song,nó cũng biến mất trong gian hồ.Nghe nói,mấy trăm năm qua,nó đang tìm kiếm chủ nhân,nếu gặp hai chủ nhân thích hợp,nó sẽ tách ra làm 2.Có thể nói,có nó là như hồ mộc thêm cánh đấy.

Vậy tại Song Xuyên lại xuất hiện ở đây,xin mọi người xem chap kế nha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cuộc sống nhàn nhã

Mọi người định đến chúc mừng chuyện từ hôn thì bỗng khựng lại.Cái gì?Tiểu dao Song Xuyên đó nha,sao nó lại xuất hiện ở đây cơ chứ?

Mọi người đang trong dòng suy nghĩ thì bất chợt,Song Xuyên biến thành hai thanh nhuyễn kiếm,một đỏ bay lại hân,một xanh bay về phía ta rồi biến lại thành tiểu dao làm mọi người hết sức ngạc nhiên. Thì ra Song Xuyên nhận ta và hân làm chủ nhân.

"Haha,hai con thật tốt số,vừa được ta từ hôn rồi còn được Song Xuyên nhận làm chủ nhân,đúng là song hi làm môn mà."hoàng thượng vuốt râu nói.

Cuối cùng cũng tàn tiệc,mọi người ra về.Phu thân tiễn lại gần ta và nói

"Thiên nhi,con có biết không,người càng nhiều tài năng thì thường bị nhiều người ghét.Ta thăm cảm ơn ông trời đã ban con cho ta,nhưng ta thân là cha của con,ta chỉ muốn con bình an là ta đã vui rồi.Con có biết ko?"phu thân nhìn ta

"Vâng,nữ nhi biết ạ"ta trả lời

Xong,Mai nhũ mẫu dẫn ta đi vào phòng ngủ vì ta biết đi rồi.

Kể từ ngày đó,hôm nào ta cũng bị bắt vào cung cùng học với hân.Hắn học gì ta học đó,nào là tứ kinh,ngũ thường,luyện binh,kiếm pháp,...nhưng có một điều làm mọi người đau đầu là vì hê học xong là ta và hân cãi nhau chỉ choé vang dội cả hoàng cung,nếu không thì ta và hân cùng học tác quỳ pháp.Đúng là ko chịu nổi mà.

Thấm thoát 5 năm trôi qua,bảy giờ ta được 5t còn hân được 10t.Mấy hôm trước,ta nghe hân nói Lãnh Thịnh hoàng triều muốn xâm lược nước ta,vì thế hân đã xin vua đánh giặc và được phong làm đại soái.Hôm nay là ngày hân lên đường đi chiến trận,khoảng tháng sau mới về.Nói gì thì nói chứ hân cũng cùng ta sống chung 5 năm rồi,không có tình cũng có nghĩa chứ. Vì thế ta đi tiễn hân và suy nghĩ những kế hoạch khi hân vắng nhà!Hắc hắc.Ua,sao nói chuyện giống vợ chồng quá vậy trời.Thôi kệ đi

Cửa thành

Hân đang ngồi trên ngựa thì ta chạy tới

"Ê!Cái tên kia,đội ta với co"ta la lên vì sợ hân sắp đi thì uống công chấy tới

Hân quay lại ngạc nhiên xen lẫn vui mừng vì ta đến tiễn hân

"Nàng cũng đến tiễn ta nữa sao?"hân nhìn ta

"Được hông?Hông được ta về lun,hứ"ta xoay lưng thì nghe tiếng hân

"Được chứ,nàng đến ta vui hông kịp nữa"hân nói

"Vậy đánh nhanh thắng nhanh nha,nhớ về mua kẹo hồ lô cho ta đó"ta ngen ngào.Quá thật đây là lần đầu tiên ta xa hân trong 5 năm qua mà

Thấy ta khóc,hân cũng đau lòng an ủi ta.Cuối cùng cũng đến giờ lên đường.Hân đi chiến trường còn ta về nhà và chuẩn bị cho kế hoạch đi chơi vào ngày mai,xong xuôi,ta ngủ luôn - -

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bái sư học nghệ

Sáng hôm sau

Ta cài trang thành nha hoàn rồi lỉnh ra ngoài phủ.Đến đây 5 năm,đây là lần đầu tiên ta được tự do đi chơi.Chơi đến trưa thì ta đói bụng,bèn vào lầu ăn.Đến bàn ăn,ta gọi tiểu nhị và kêu món.Xong tiểu nhị bưng lên thì thấy một nam tử ăn hiếp một kẻ ...ăn xin.

"Tên kia,người như thế mà lại ăn hiếp một lão già àh."ta lên tiếng

Tên nam tử kia nhìn ta cười cợt

"Nhà ngươi miệng còn hôi sữa mà dám chỉ giáo bốn thiếu gia ta à,lên,gài quyết nhóc con đó cho ta."hắn ta vừa ra lệnh thì hai ba tên nô tài của hắn taxong lên

Ta đánh,đánh nha,xong xui ta nhìn hân thách thức,mì xong với lão nương rồi,ta đẩy bảy lâu rất ngứa tay nha.Ta tiếng lại gần hân ta,hắn ta quỳ xuống cầu xin

"Tiên nữ xin tha cho ta,ta có mắt mà không thấy thái son,xin tha cho ta."hắn ta van lạy ta

Ta thì không q tâm lắm,ta nhìn xem lão tử kia có bị sao không thì bất chợt tên nam tử kia lấy cây dao đâm vào chệch bả vai ta.Hình như dao có tẩm thuốc mê,một mảng tối bao trùm trước mắt làm ta không thấy gì nữa,mọi chuyện sau đó xảy ra thể nào thì ta cũng không nhớ nữa.Hix,vừa đi chơi đã bị vậy rồi,biết thế thì đã không nhiều chuyện làm gì

Khi ta tỉnh dậy thì trời đã chớm tối.Ta cảm thấy lạnh,chẳng lẽ ta chết rồi sao?Hic,đường đường là đệ nhất sát thủ mà lại bị chết 2 lần hoang đường như thế này thì thật mất mặt nha.Huhu

Đang trong dòng suy nghĩ thì có hai lão tử bước vào.Một người mặc quần áo tao nhã,thanh lịch còn một người...á cái người ta cứu lúc trưa.

"Con đã tỉnh rồi àh?"Người trang nhã hỏi

"Xứ nha đầu,ngươi cũng là mạng lớn nha" người ta cứu nói

"Ta đeg ở đâu? Hai người là ai vậy"ta hỏi

"Con đợ ở Tuyệt Liên U cốc,ta là thần y cũng là độc y Phi Vương,còn hần là lão huynh đệ của ta,là Thiên Vương_đệ nhất kiếm vương,hai chúng ta cả đời chưa có đệ tử.Chúng ta muốn nhận con làm đệ tử à"Phi Vương nói với ta

"Oì! Ta không thích đâu,ta muốn chơi àh,nếu ta không muốn thì có sao không?"ta phản đối

"Không sao,ta sẽ tặng con mấy viên thuốc rồi làm da con phân hủy từ từ,xương khớp rã rời mà chết thôi

Ồ,thật khủng khiếp nha

"Đồ nhĩ xĩn báỉ kiến nhĩ vị sự phụ ạ"ta là kẻ thức thời mà.

"Tốt" đồng thanh

Kể từ đó,tà sống chung với hai lão sư phụ và học vô luyện được,ta vốn có trí thức sẵn nên học rất nhanh.Đến đó được một tuần,ta 'vô tình' ăn 3 viên bách độc bất xâm của Phi Vương,kể từ đó,ta vô tư ăn độc mà không bị chết.Thắng sau,ta tiếp tục 'vô tình' ăn hai quả Thất Khâu Lung Linh của Thiên Vương làm cho tăng thêm 100 năm công lực,càng xinh đẹp.Quả thực,hai vị sư phụ nhận ta làm đồ đệ ắt hẳn là việc làm sai lầm nhất của họ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nổi nhớ _ Xuống núi

Lúc này,ở phủ thừa tướng

"Phu nhân ...a lão gia,tiểu...tiểu thư mắt tích rồi ạ"Mai nhũ mẫu hoảng hốt

"CÁI Gì?" Đồng thanh

"Sáng nay,nô tỳ vào phòng không thấy tiểu thư...hic...chỉ thấy tiểu thư nói trong thư là chiều về ạ"Mai nhũ mẫu kể

"Người đâu, đi tìm tiểu thư về cho ta"phụ thân lo lắng

"Dạ"

1 tuần nữa trôi qua

"Hic...Con của thiếp,có phải nó có chuyện gì không?Sao nó nói về mà cả tuần không về vậy?Hic"mẫu thân nước mắt

"Không sao đâu,chắc mai con chúng ta về thôi mà"phụ thân an ủi mặc dù trong lòng hết sức lo lắng

"Đừng rồi mẫu thân,tiểu muội sẽ không sao đâu mà"ca ca ta cũng an ủi mẫu thân

1 năm trôi qua

"Hic...hic,con của ta,ta thề ta biết kẻ nào làm hại con ta sẽ giết sạch dòng họ nhà chúng"mẫu thân rơi nước mắt

Cũng đúng thôi,con gái cưng là ta của bà mang nặng đẻ đau làm sao không đau lòng cho được.

Khi Vương Phong trở về,nghe tin ta bị mất tích.Hắn liền điên cuồng kiểm tra suốt ba ngày ba đêm.Cuối cùng đành kiệt sức,bệnh cả tuần mới khỏi.Kể từ đó,hắn lạnh lùng càng lạnh lùng,lập chiến công vô số,nhưng hề nữ nhân nào đứng gần hắn là chết không tha ,hắn thề rằng ngoài ta ra,hắn không lấy ai khác. Thật đúng là tình yêu cuồng si mà.

Năm thứ ba ta mất tích,hoàng đế băng hà.Lập Hoàng tử Hiến Viên Vương Hạo làm vua,hắn làm vương gia.

Thấm thoát đã 5 năm trôi qua,ta bây giờ đã mười tuổi.5 năm này ta đã học hết tuyệt kĩ của hai sư phụ,còn dư thời gian lập thêm Thiên Huyết lâu,là nơi tập hợp các sát thủ mà ta luyện tập.Thiên Huyết lâu là tổ chức sát thủ,nếu ai muốn nhờ giết người thuê,hãy đến đây vì bảo đảm người kia không nhìn thấy ánh mặt trời ngày mai(tgsao giống quảng cáo quá vậy trời).Trong lâu không ai biết mặt ta ngoại trừ 4 hộ vệ Huyết Vệ,Huyết Phụng,Huyết Liên,Huyết Anh,4 người này là do ta cứu khi hái thuốc.Mọi người trong lâu chỉ biết cung chủ là nữ tử mặc y phục trắng,deo mặt nạ ánh kim và cái thứ quan trọng nhất là tiểu đao Song Uyên.Thứ đó không thể bị ăn cắp và làm giả được.Ngoài ra ta còn mở các tửu quán,nhà hát,...khắp tứ quốc.Nói tóm lại là ta nằm trong tay vận mệnh kinh tế của tứ quốc đấy.Haha,ta thiệt tài giỏi mà(tgty ấy lại lên con tự sướng)

Cuối cùng,vì không chịu nổi tài quý phái của ta,hai vị sư phụ đành bỏ cóc ra đi chỉ để lại bức thư:"*Nhà đầu,người đã học hết tuyệt kĩ của chúng ta,bây giờ người đánh thắng người cũng không quá 5 người,chúng ta đi đây.Không hẹn gặp lại*"

Hứ!Đám bỏ ta chạy trốn àh.Nhắc mới nhớ.Lâu rồi,không biết cha mẹ ra sao,và cả ...hắn nữa.Ta chuẩn bị hành lí ra khỏi cốc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Trở về

Trên đường đi,ta cướp tui tiền,thế là phải kiếm cách sinh nhai.Ta nghe nói vị vương gia nào đó bị trúng độc.Ta định sẽ đi giải rồi lãnh thưởng để có tiền về nhà. Thật ra,lúc đầu họ không tin ta,ta bảo một hồi tên cận vệ đó mới cho ta vào.Ta đến bên giường hắn,từ từ bắt mạch cho hắn,một canh giờ sau,độc được giải xong.Ta nhìn mặt hắn...á không thể nào,hắn chính là nhị vương gia

Trong vô thức,ta nghe hắn gọi

"Thiên nhĩ,nàng đừng bỏ ta,ta cảm thấy tịch mịch lắm rồi,mẫu thân bỏ ta,bây giờ nàng cũng bỏ ta sao"thì ra hắn đang nằm mơ

Nghe những lời hắn nói,bất giác những giọt nước mắt lăn dài trước mặt ta.Bỗng hắn mơ màng mở mắt,hắn nhìn thấy một nữ tử đg khóc,tại sao hình ảnh này lại thân quen như vậy.Hắn cố ngồi dậy để nhìn cho rõ nữ tử này.Bỗng nữ tử đó sà vào lòng hắn khóc oa oa,tiếng khóc này thật thân quen,chẳng lẽ là...

"THIỆN NHI..."hắn hét lên làm ta giật nhè lùi lại.Lần này hắn nhìn rõ mặt ta rồi.Dù cách xa 5 năm,nhưng vẫn là khuôn mặt đó,chỉ có điều là xinh đẹp,mặn mà hơn thôi.

"Nàng còn sống đúng không?"hắn hỏi

"Chớ không lẽ là ma sao"ta lao nước mắt trả lời hắn.Không hiểu sao,lòng ta ảm áp đến như vậy.

Hắn vui mừng ôm ta vào lòng,ta cũng thế,ôm chặt hắn.Hắn hỏi ta

"Nàng làm sao để mất tích vậy?"

"Ta là thấy người đi,ở nhà buồn quá nên ta mới ra ngoài chơi nào ngờ bị hai lão già bắt tới U cốc,làm nha hoàn.Mấy hôm trước ta đã lên tìm đc xuống núi trở về.huhu"ta nói dối,y tá nói đúng sự thật đấy chứ,chi là ta nói thiếu thôi,ta không muốn người khác biết ta có võ công.

Sau đó,ta ở lại Thuyền Nguyên< nơi hắn đánh giặc> ta nghe nói là hắn công bố các tướng sĩ dưới quyền hắn đều gọi ta là Vương Phi.Thời kệ đi,bây giờ đg ăn ké bát com của người khác nên đành chịu thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đoàn tụ

Sau đó,hắn dẫn ta về phủ thừa tướng.Đến phủ,ta thấy phụ mẫu của ta.Họ như già hơn trước nhưng không kém sự vui mừng khi thấy ta.Mẫu thân chạy đến và ôm ta

"Con...con là Thiên nhi của ta sao?Huhu..."Mẫu thân khóc

"Mẫu thân...oa oa"ta khóc

"Thôi,Thiên nhi về là tốt rồi.Con đi đường cũng mệt rồi.Về phòng nghỉ đi"phụ thân bảo

Sau đó ta về Khuyên Thiên uyển ngủ.Chiều ta cùng mọi người ăn cơm rồi kể lại sự tình cho mọi người nghe chỉ trừ việc ta bách độc bất xâm,100 năm công lực,biết võ công,còn y được vì ta trị bệnh cho hắn rồi nên cũng kể luôn.Ngày hôm sau phụ thân ta công bố sự trở lại của ta.Đó là lời cảnh báo trước ngay có đến...kẻ thù của gia tộc ta haha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Yêu rồi

Hắn tò ý muốn đón ta về vương phủ nhưng phụ mẫu ta không chịu.Nói sao chứ,gia đình người ta mới vừa gặp lại mà hắn đòi chia cắt,hừ...mơ đi.Nhưng phụ mẫu bảo ta qua Phong vương phủ chơi 1 ngày.Thế là bây giờ ta đang ở Khuyên Thiên uyển

Ta đang dạo chơi ở hoa viên ở Chính Phong điện (tên gọi ở của Phong ca ák)thì ta nghe tiếng gọi làm mình hết sức nổi da gà

"Phong ca ca...a"tiếng cổ gái vang lên

Cô gái đó chạy vào thì thấy ta,nhìn ta toát lên vẻ gì đó giận dữ.Thì ra đó là quận chúa Lam Yên Chi 12t,con của Trưởng công chúa lâm thời,là biểu muội của Phong ca ,y ta bị liệu luôn rồi,là biểu muội của hắn chứ.

"Người là ai?"Yên Chi chỉ tay vào mặt ta quát

Hừ.Ta _Lâm Khuyên Thiên đường đường là đệ nhất sát thủ mà để cô chỉ vào mặt à.Chi là ta không muốn chấp nhặt với trẻ con thôi.Nếu không đánh cô thì sẽ làm cô tự tức chết

"Vị tỷ tỷ này,sao lại vô phép vô tắc thế,tại sao lại chạy vào nhà nam nhân như vậy mà không biết xấu hổ"ta nói,lời nói nhẹ nhàng nhưng làm Yên Chi mặt đỏ bừng

"Người...người,còn người thì sao?người cũng vô liêm sỉ giống ta thôi"Yên Chi tức giận

"Cái đó là cô tự nhận mình vô liêm sỉ thôi,còn ta không có nha.Đây là nhà của Phong,ta đây là Vương Phi thì đương nhiên được ở đây"ta nhàn nhạt nói

"Người...người...Chát"Yên Chi tức giận tát mặt ta

"Yên Chi,muội làm gì vậy hả"hắn thấy ta bị Yên Chi đánh thì hét lên,chạy lại xoa mặt cho ta.Ta bỗng cảm thấy ấm áp làm sao ấy.

"Huỳnh...huỳnh..."Yên Chi khóc.Rõ ràng là cô thích hắn trước,cũng tỏ tình hắn trước,tại sao hắn chỉ xem cô là muội muội.Yên Chi chạy đi.

Sáng hôm sau,ta mời hắn và Yên Chi đi chơi ở trên núi săn bắn.Vì sau khi nghe hắn kể,ta cảm thấy thật sự buồn thay cảnh ngộ của Yên Chi.Mẫu thân của Yên Chi sau khi sanh ra cô thì đã mất,cha thì không quan tâm cô lắm,từ nhỏ chỉ thân với hắn và hoàng thượng.Hắn thường chở che cho cô nên cô thích hắn cũng là đương nhiên.

Ta cũng chợt nhớ lại gia cảnh năm xưa.Mẹ ta sinh ta ra rồi chết,cha hận ta vì nói tội vì ta mà mẹ mới chết,không ngờ ngán đến ta.Đến một ngày ta bị bắt cóc cũng chẳng có ai tìm ta,ta được đào tạo trở thành một cô máy giết người vô tình,nhân tâm,bằng tất cả thủ đoạn để giết được mục tiêu.Ta không có mục đích sống,chi biết nghe lệnh và giết người,dù là đứa trẻ hay cụ già 80,ta cũng không lưu tình.Nhưng bây giờ khác rồi,ở đây ta có mọi thứ,tiền tài,quyền lực và người thân của ta _những người quan tâm,yêu chiều ta hết mực,và cả hắn nữa.Ta đã có mục đích sống,sống vì bản thân mà cũng vì những người ta yêu thương.Ta tự thề với lòng rằng sẽ bảo vệ họ hết mức có thể,cho dù là ta phải...chết.Bất giác,nhưng giọt nước mắt lăn dài trên má,khóc vì đau thương quá khứ hoặc vì hạnh phúc ở hiện tại.Thấy ta khóc,hắn chỉ ôm ta vào lòng,nhưng hành động đó làm ta thật ấm áp,tim ta chợt đập loạn nhịp vì hắn.Phải chăng ta đã...yêu hắn rồi sao?Ta biết hắn thật sự yêu ta,nhưng ta không biết nó sâu bao nhiêu.Ta sợ nếu ta chấp nhận,thì hắn thay lòng thì ta biết làm sao?Ta sợ sẽ mất hắn,sợ mất đi sự bảo bọc của hắn.Ta đúng là một kẻ lãnh khốc,vô tình,nhưng ta cũng muốn yêu và được yêu.Nhưng ta chưa tìm ra mục tiêu xứng đáng thôi.Bây giờ ta đã tìm được,gìoi chỉ cần quan sát hắn một chút.Nếu hắn thật sự yêu ta,ta thề đời này, kiếp này nắm giữ hắn thật chặt, không bao giờ buông tay, bách niên giai lão, cùng nhau đến già, nguyện một đời một thế một đời, không bao giờ phân li.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hợp ý

Sáng hôm sau

Ta,hắn và Yên Chi đi lên núi săn bắn.Ta và Yên Chi chơi rất vui,quá thật có bé này là khẩu xạ tâm phát,cũng rất tốt bụng,nhưng đôi khi đang chơi thì đột nhiên liết xéo ta một cái.Bỗng ta nghe có tiếng bước chân,trong không trung hòa lẫn sát khí.Hắn cũng đã biết,ta và Yên Chi lùi ra sau.Từ từ phía xuất hiện những hắc nhân,người nào cũng cầm kiếm chia về phía chúng ta.Sau đó,hắn bắt đầu lao vào cuộc chiến.Lúc đầu hắn đánh rất nhanh và dứt khoát nhưng cũng là sức người thôi,dần dần hắn chậm lại.Bỗng Song Uyển bên hông của ta rung lên,chạy đến bên tay của ta,có lẽ nó nhận ra sự nguy hiểm cận kề từ chủ nhân của Song Xuy.Vừa lúc đó,ta thấy một tên định chém sau lưng mà hắn không hề hay.Ta không suy nghĩ mà chỉ biết chạy đến đỡ cho hắn.

Ta bị tên kia đâm xuyên vai,nhưng không sao nó chỉ ảnh hưởng gì đến sức chiến đấu của ta cả.Khi hắn nhìn thấy ta bị đâm vì hắn,tim hắn khẽ nhói lên.Có lẽ hắn cũng nhận ra tình cảm của ta dành cho hắn rồi.Hắn vừa lo vừa mừng.Quá thật lúc đó hắn muốn chạy đến xem vết thương cho ta ngay nhưng vì đang chiến đấu.

Khi ta lâm vào cuộc chiến,ta hạ những tên đó bằng cách ngắn gọn nhất của sát thủ hiện đại.Nhắm ngay chỗ hiểm và tặng một phát.Không cần dài dòng mà đỡ hao sức.Chẳng mấy chốc,chúng ta đã tiêu diệt hẳn bọn họ.Hắn chạy đến bên ta,băng bó vết thương cẩn thận,còn quay lên mắng yêu ta vài câu nữa.Ta không nói gì,chi nhìn hắn bằng ánh mắt nhu tình,như thế thôi cũng làm tim hắn vui vẻ.

Bất chợt ta thấy cái thể bất rồi ra từ xác chết,ta lại gần xem.Trên đó có chữ Lãnh Triệt vương,thì ra là vương giả của Lãnh Thịnh hoàng triều.Ta hừ lạnh,đám đụng đến người của ta,các người sẽ không yên đâu.

Từ này giờ Yên Chi vẫn đứng xa nhìn chúng ta mà không hề bị gì.Rất đơn giản,những tên kia là đến ám sát hắn nên không làm sát người vô tội,khi là ta nhào vô đánh nên bọn họ mới đánh ta mà thôi.Sau đó,chúng ta cùng Yên Chi về.Nhưng ta cảm thấy lạ.Hình như Yên Chi hết ghét ta rồi,còn đối xử hết sức mến ta.Ta cũng vui lòng chấp nhận mà bỏ qua chuyện hôm trước.Sau ngày đó,Yên Chi và ta lúc nào cũng chạy đến Vương phủ chơi.Ta thì tìm hắn còn Yên Chi đi theo ta.Có lẽ Yên Chi đã bỏ ý niệm với hắn.

Vậy cũng tốt,ta không cần phải hạ thủ với cô ấy.Ta rất ích kỉ trong tình yêu,vì vậy dù có thích có ấy thế nào ta cũng phải tiêu trừ.Nhưng bây giờ không sao rồi,cô ấy nguyện từ bỏ rồi,ta sẽ xem Yên Chi như tỷ muội mà đối xử.Đừng nghĩ ta độc ác nha,dù con người có cao thượng đến mức nào thì trong tình yêu bạn cũng vậy thôi.Nếu người đó nhìn thấy người họ yêu đi thân mật cùng nữ nhân khác mà không ghen là có hai trường hợp:1 là sẽ ngầm ghen và xử đẹp nữ tử kia,2 là người đó chưa thật sự yêu tên đó.Vậy là ai cũng vậy thôi,có lẽ bạn cũng thế đúng không?Vậy đừng nghĩ ta độc ác nha.Ahiii

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Lam Yên Chi

Ta là Lam Yên Chi,ta không hiểu vì sao,từ khi ta hiểu chuyện thì ta đã thấy cha không yêu thương ta,luôn lạnh lùng với ta.Ta không có mẹ,à không,ta có mẹ chứ,ta nghe Lâm nhũ mẫu nói mẹ ta sau khi hạ sinh ta thì đã qua đời.Từ nhỏ,ta đã không có bạn bè,không ai quan tâm ta.Đến một lần,ta bị bọn tỷ muội trong phủ bắt nạt ta,lúc đó đã có người đỡ cứu ta,có lẽ hình ảnh ấy mãi mãi khắc sâu vào tâm trí của ta.Người đó là Hiền Viên Vương Phong,nhị hoàng tử,cũng là biểu ca của ta.Kể từ lúc ấy,ta thường vào cung chơi với Hạo ca và huỳnh ấy.Chẳng biết tự bao giờ,ta đã mang con tim trao cho huỳnh ấy,chi cần huỳnh ấy mỉm cười,ta cũng thấy vui rồi.Một hôm,ta lấy có uồng rượu say rồi tỏ tình với huỳnh ấy.Nhưng huỳnh ấy từ chối ta,huỳnh ấy nói huỳnh ấy đã nói mình có ý trung nhân rồi,dù cho có cô ấy có lưu lại chân trời góc bể,huỳnh ấy vẫn cố gắng lục tìm người ấy về.Nhưng ta sẽ không bỏ cuộc,ta sẽ chờ đợi,dời đến khi nào không đợi được nữa mới thôi.Ta thật cảm phục huỳnh ấy và thầm ngưỡng mộ nữ tử kia.5 năm trôi qua,hôm nay ta nghe nói huỳnh ấy đã tìm được người mình yêu thì ta thấy buồn lòng.Nhưng không sao,ta thật muốn xem cô ta ra sao.Khi đến nơi,ta thấy một cô nương nhàn nhạt,thành thoi ngồi ở hoa viên.Máu giận xong rồi náo ta,uống công Phong ca ngày đêm mong nhớ mà người này nhân ha như vậy.Ta xong lại nói với cô ấy vài câu,lời qua tiếng lại,ta không tự chủ được liến tẩn có ấy.Lúc ấy Phong ca quát ta rồi không nói tới ta mà chỉ lo

cho cô nương kia.Ta thật sự rất buồn,nhìn người mình yêu thăm bao lâu nay đứng cùng nữ nhân khác ai không đau cho được chứ.Ta chạy đi.Sáng hôm sau,Khuynh Thiên mời ta cùng Phong Ca đi săn bắn,ta quả thật rất vui,chơi cùng Khuynh Thiên ta lấy lại nụ cười nhiều hơn.Nhưng khi nhớ chuyện hôm qua,ta lại hung hăng trừng mắt với Khuynh Thiên.Đang chơi thì Khuynh Thiên dẫn ta lùi về sau Phong ca.Rồi từ đầu,từ phía nhiều người bao vây lấy chúng ta,Phong ca lao vào cuộc chiến.Ta và Khuynh Thiên đứng ở ngoài.Bất chợt,ta thấy có một kẻ định đâm sau lưng Phong ca ,toàn thân ta bắt động không biết làm gì.Vừa lúc đó Khuynh Thiên lao vào đỡ cho Phong ca.Ta hết sức ngỡ ngàng,ta nhìn cô ấy lãnh đạm như vậy,ta cứ tưởng cô ấy ko thích Phong ca,thật ko ngờ cô ấy dám dùng thân che kiếm cho Phong ca.Ta đứng bất động vì ta biết ta đã thua,thua một cách tâm phục khẩu phục.Ta từ xa nhìn thấy hai người ẩn ý hợp tác tiêu diệt kẻ địch,chỉ có ta đứng như kẻ thừa.Ta đau,đau lắm khi nhìn thấy Phong ca ôm áp mạnh yêu Khuynh Thiên.Phải chỉ ta cũng dc như vậy thì hay biết mấy.Ta nhìn thấy Phong Ca vui vẻ,đó chính là hạnh phúc lớn nhất đời ta rồi.Ta nguyện suốt tình yêu của mình dành cho Phong Ca vào lòng,nguyện đứng từ xa nhìn huynh ấy hạnh phúc là ta cũng vui rồi.Ta muốn gửi lời chúc mừng đến hai người,chứ hai người trăm năm hạnh phúc,bách niên giai lão.Còn ta,ta nguyện cả đời ở vậy,đứng từ xa ngắm nhìn gia đình hạnh phúc của huynh.

P/s:Tội nghiệp Yên Chi quá đi à.Yêu đơn phương giống hệt ta đây...hic....Không dc đáp trả còn nguyên cả đời F.A.Thật đúng là tình yêu cuồng si mà.Ta ngưỡng mộ Phong ca quá đi àh...hic...hic.*kao nước mắt*.....oa.....oa.Thật là đau lòng quá đi mà.!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chuẩn bị dự yến tiệc

3 năm sau

Ta hằng ngày luôn ở bên hấn,ta chăm sóc hấn,hấn chăm sóc ta.Quả thực là một hạnh phúc.2 năm nữa thôi,ta sẽ được ở bên hấn,chính thức trở thành nương tử của hấn.Nghĩ đến đây thôi,ta thật hị rồi.

Hôm nay là ngày sinh thần của hoàng thượng của nước ta.Hôm nay nước ta rất nhộn nhịp,còn ta thì vẫn còn nằm dài ườn trên giường.

Nằm ngoài,ta Huýt Phượng về bên ta còn 3 người kia ở lại quản lý Thiên Huýt lấu.

.....

Ta đang nằm ngủ ngon lành trên giường thì Huýt Phượng chạy vào tốc chân ta lên

"Tiểu thư....cháy....cháy"Huýt Phượng hét lên

" Á...cháy...người đầu đập..."ta hoảng

"Phụt...hahaha"thấy ta cuống lên Tiểu Phượng cười ngặt nghẽo

"Hừ"ta biết ta bị hố liền gờ trò gặn dối

"Thôi mà,tiểu thư yêu quá!..á lộn,tiểu thư yêu qui em xin lỗi,mai mốt em không dám vậy nữa"Tiểu Phượng xin lỗi ta

Sau một hồi 'tra tấn'vì dự sinh thần của hoàng thượng.Cuối cùng ta cũng được giải thoát.Ta vận một bộ chanh y,nét đẹp hài hòa,xen lẫn tình nghịch nhưng ta tạo nên sức quyến rũ kì lạ.Làn da trắng hồng,lông mi cong vút,mài lá liễu,đôi môi hồng đào tạo nên sắc đẹp khuynh quốc,khuynh thành,dù không son phấn.

"Oa...tiểu thư người thật là xinh đẹp nha"Tiểu Phượng nhìn ta ngẩn ngơ

"Được rồi,em còn khen nữa thì ta nỏ mũi khỏi đi đường luôn đấy"ta nhéo mũi của Tiểu Phượng

Xong xuôi,ta cùng Tiểu Phượng ra đại sảnh.Khi đến nơi,ta đã thấy hấn đợi ta.Sau đó phụ mẫu bảo ta đi cùng với hấn trước.Hấn hôm nay mặc bộ cẩm y,mài sắc bén,giương mặt góc cạnh tạo nên những đường nét tuyệt mỹ,cứ như tác từ tượng.

Hấn đỡ ta lên xe ngựa.Vai kề vai,chúng ta ngồi cùng nhau.Hấn cứ nhìn ta ngẩn ngơ,có lẽ ta đẹp quá mà,hắc hắc(tgty ấy lại phát bệnh tự luyến,thông cảm em hìc ko thuốc chữa)ta cũng thế,cũng ngắm nhìn hấn.Có lẽ thời gian như trôi chậm lại từng khoảnh khắc ấy thật trân quý,có lẽ đối với người khác thì không có gì.Còn với ta nó thật quý báu.Thời gian ơi,nếu có thể,ngươi hãy trôi chậm lại,để ta có thể giữ mãi khoảnh khắc này,ngắm nhìn người mà ta yêu thương.Trong mắt ta bay giờ chỉ có màu hồng,màu hồng hạnh phúc,màu hồng khi có hấn ở bên cạnh.Ta tự nó với bản thân rằng,ta yêu hấn,yêu chỉ mình hấn,trọn đời này,trọn kiếp này và mãi mãi.

Chúng ta đang trên đường tiến đến hoàng cung.Có lẽ nếu hôm nay,ta không đến thì sẽ không xảy ra tất trở sau này giữ ta và hấn.Nhưng mọi chuyện sẽ tùy duyên thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 13: Dự tiệc

Ta vào hấn sánh bước vào hoàng cung.Một thân cẩm y,một thân chanh y,nhìn trông thật cân xứng.

"Phong vương gia,Phong vương phi đến"tiếng the the của công công truyền đến.

Chúng ta bước vào bàn trước sự trầm trồ của mọi người.Ai cũng cùng một suy nghĩ "*Trong họ thật xứng đôi*".Một số nữ tử dùng ánh mắt ghen tị nhìn ta.Hắc hắc,tướng công của ta có nhiều fan hâm mộ vậy?

Sau khi ta vào bàn thì hoàng thượng cũng vào.Kế tiếp đó là thái tử nước Lãnh Thịnh Hoàng triều.

"Tiệc bắt đầu"sau tiếng nói của hoản thượng,nhiều nữ tử uyển chuyển bước ra múa.

Ta nhìn thái tử Lãnh Thịnh quốc ,Lãnh Khuyết Ân,giương mài sắc nhọn,giương mặt góc cạnh,có thể nói là sánh ngang với Tướng công ta.Đúng là thời cổ đại có quá nhiều mỹ nam.Nếu là ở hiện đại,ta sẽ bán các mỹ nam này cho đạo diễn,lúc đó chỉ việc ngồi đếm tiền,hắc hắc(tgty ấy lên con mề tiền ấy mà)

Thấy ta nhìn Khuyết Ân,bàn tay Vương Phong càng ôm chặt eo ta,y muốn nói không cho ta nhìn nữa.Ta quay lên trừng mắt hấn.

Khi ta từ từ ngửa mặt lại nhìn Khuyết Ân thì bất gặp ánh mắt nhu tình hấn dành cho ta.Hừ,ta mà sợ à,ta mở mắt to trừng lại hấn,xem mắt ai to hơn à.Xong,hấn cũng quay chỗ khác,nhưng ta biết có điều gì đó không ổn từ vị thái tử này.

Vừa lúc đó,một nữ tử từ là con gái của Lại Bộ Thượng Thư ,Chiêu An Thu xin biểu diễn một khúc đàn.Tiếng đàn du dương,trầm bổng,lúc lên lúc xuống tạo nên một khúc nhạc vui tai.Sau khi biểu diễn xong,à nhìn ta bằng cặp mắt thách thức

"Hoàng thượng,dân nữ nghe nói Phong Vương Phi là người tài đức vẹn toàn,nay nghe danh đã lâu,mong hoàng thượng ban Vương phi ra biểu diễn đoạn đề dân nữ mở rộng tầm mắt a" Á nói

Hừ,muốn đấu với ta à,ta sẽ biểu diễn cho người xem.Ta là ai chứ?Ta là đệ nhất sát thủ mà ,nếu mấy khúc nhạc cõn con này mà không làm được thì làm sao tiếp cận mục tiêu chứ.

Thấy hoàng thượng đưa mắt nhìn ta,ta mỉm cười gắt đầu.Vương Phong lo lắng nhìn ta.

Ta bước đến đàn tranh,nhẹ nhàng ngồi xuống.Những ngón tay thoăn thoắt chạm nhẹ dây đàn tạo nên những âm thanh trầm bổng ,cuốn hút.Ta cất tiếng hát

"Em là một con hồ ly tu hành ngàn năm

Ngán năm tu hành,ngán năm cô độc

Mỗi đêm thanh vắng

Có ai nghe chẳng tiếng em đang khóc

Nơi đèn hoa lấp lánh

Có ai trông thấy em đang múa hay không

Em là con hồ ly đợi chờ ngàn năm

Ngán năm đợi chờ,ngán năm cô độc
Giữa chốn hồng trần cuộn cuộn
Ai là người hạ chú ái tình
Giữa biển người miền mang
Là ai đã hạ thuốc độc tình yêu
Khi em yêu chàng,chàng chỉ là người thư sinh nghèo đọc sách
Khi em ra đi,tên chàng đã rạng danh bằng vàng,động phòng hoa chúc
Hãy để em múa một khúc nữa vì chàng
Em chính là con hồ ly trăm ngàn năm trước được chàng cứu sống
Chàng nhìn tay áo tung bay
Lời thề non hẹn biển,tất cả chỉ là khói mây"

_____ Hồ Ly Trắng _____

Tiếng đàn du dương,tiếng hát ai oán cùng nỗi buồn vô tận tạo nên một sự cuốn hút kì lạ.Đứng là ca khúc có một không hai.Nghe được bài này,có lẽ chết cũng không hối tiếc.Hơn hẳn à An Thu hồi này.Sau một hồi mọi người,mới thoát ra khỏi giai điệu khi này.Vương Phong nhìn ta bằng ánh mắt yêu chiều,thái tử thì dùng cặp mắt nhu tình nhìn ta,còn á An Thu thì nhìn ta bằng cặp mắt oán hận.Thật không hiểu nổi mà.Cuối cùng là bắt đầu nhấp tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Quây phá

Hôm sau

Ta đang ngồi trong hoa viên thì có một thân ảnh hắc y nhân chạy xẹt qua

"Có chuyện gì?"ta hỏi vì biết đó là thủ hạ của ta_Huyết Ảnh

"Thưa chủ nhân,có người thuê Thiên Huyết lâu giết Thừa tướng đại nhân"Thuyết Ảnh phi thân xuống,bấm báo

"Ai?"Ta nhàn nhạt hỏi

"Là Liễu Đồ Minh_tể tướng đương triều hay đối đầu với Thừa tướng đại nhân ạ"Thuyết Ảnh nói

"Nhiều?"ta tiếp tục hỏi

"Ba trăm vạn lượng hoàng kim"Thuyết Ảnh trả lời

"...."cha ta mà giá thấp quá vậy

"Có nhận không ạ"Thuyết Ảnh hỏi

"Nhận chứ"ta trả lời

"Nhưng đó là phụ thân của chủ nhân mà"Thuyết Ảnh thất mắt

"Ta bảo nhận chứ đâu bảo giết"ta giải thích

"Vâng"Thuyết Ảnh trả lời rồi phi thân biến mất

Hừ,dám kêu người giết cha ta à,nhưng người lại chọn sai đối tượng rồi.Nếu chết mà không hiểu tại sao thì xuống dưới với Diêm ca (tgc:Diêm Vương á) thì bảo hắn nói cho người biết nhá_Liễu Đồ Minh

.....

Khuynh Thiên Uyển

"Nàng đang làm gì z?"hắn hỏi ta

Ta từ dưới ngẩng mặt lên thì thấy hắn.Ta lại tiếp tục làm,còn hắn thì ngồi ở ghế chờ ta.Khoảng nửa khắc sau(30')

"Đi chơi hk?"ta bước lại gần hắn

"Chơi gì?"hắn tò mò quay lại đối mặt với ta

"Phá nhà"ta thản nhiên

"???"

"Đi hk?"ta hỏi lại lần nữa rồi ôm một bao đen bước ra cửa

"Đi chứ"hắn đi theo ta

Tể tướng phủ

Màn đêm buông xuống,một đêm thật yên tĩnh để người ta có đủ tâm tình để ngắm thơ.Nhưng có ai biết rằng đó là sự bình yên trước cơn giông bão...

Ta và hắn lần lúc đột nhập vào hậu viên của tể tướng phủ.Gần hậu viên là kho để châu báu của tể tướng.Ta để đồ ta đã chế tạo hai ngày trước vào hậu viên,chăm mồi lửa

"Lui ra xa nha"ta kêu

Ta cùng hắn lui ra xa mấy chục bước . Mồi lửa bắt đầu bén vào dây,từ từ dẫn xuống vật hình tròn có màu đen và...

"One...two ...three...BÙM..."một tiếng nổ lớn vang vọng trời đất,làm một mảnh hậu viên trở nên tan hoang,tiều điều.Những viên dạ minh châu bị nổ thành bột bay hóa vào không khí trông thật vui mắt.

"Uy lực thật là lớn nha.Đó là thứ gì vậy?"hắn quay lại hỏi ta

"Đó có tên gọi là quả bom.Loại này không gây chết người mà chỉ phá hủy một số vật thôi"ta giải thích

"Sao nàng biết vậy?"hắn nhìn ta

"À...cái này là ...ta đọc trong sách nên làm thử"ta nói dối

"Um...nàng thật giỏi"hắn khen ta làm ta nở mũi

"Bây h pk làm gì hk?"ta hỏi

"Làm j?"hắn gây thơ

"Đương nhiên là chạy rồi."ta nói rồi nắm tay hắn chạy.

Vừa lúc đó,gia đình trong phủ chạy đến thì thấy hai bóng người nhưng đuổi không kịp nên đành thôi.Hai bóng người như bị nuốt chửng bởi bóng đêm.Hai thân ảnh nháy thoắt thoát trên mái nhà để về nhà mình.Ai về nhà náy.Hai người đặt lưng xuống giường và thắm mìn cười,suy nghĩ đến đối phương.Họ không hề cảm thấy 'đau xót' cho sự mất mát lớn lao ở tế tướng phủ khi này họ vừa gây ra mà đặt lưng xuống ngủ đến sáng.

P/s:

Bốn hộ vệ Thiên Huyết lâu ta sẽ gọi là Ảnh,Vệ,Phụng,Liên nha

Nữ chính là K.Thiên

Nam chính là V.Phong

Mấy nhân vật còn lại cũng gọi tên nha

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Cáo trạng _ Lụy Tình

Hoàng cung

"Bẩm hoàng thượng,tôi qua có người đột nhập vào tế phụ đập phá làm tan hoang một vùng,thỉnh xin bệ hạ cho truy tìm tội phạm"tế tướng quỳ trước đại diện bẩm báo

"Được,ta sẽ cho lệnh truy lùng"Hoàng thượng thờ ơ đáp

"Tạ chủ long ân"tế tướng không giấu nổi vẻ mặt bất mãn vì độ thờ ơ mà lui xuống

"Bãi triều"tiếng công công the the phát lên

Bao năm nay,tế tướng kéo bê kéo cánh đề mưu đồ tạo phản.Không phải hoàng thượng hắn không biết,chỉ là không có chứng cứ buộc tội mà thôi.Nay hậu viện là nơi hắn cất giữ châu báu bị nổ cũng như hủy hết 2/3 tiền của hắn,làm sao mà không bức cho được chứ.Để xem,không có tiền rồi ông có kéo bê kéo cánh được hay không.Chính vì thế,khi tế tướng báo hậu viện ông bị nổ thì hoàng thượng hết sức vui mừng.Nhưng hắn đang thắc mắc,không biết ai có uy lực lớn như vậy.Một đêm mà có thể làm 1/2 phủ tế tướng tiêu điều.Thật lợi hại,nhưng rất có nguy cơ với hắn.Phải nhờ V.Phong điều tra mới được.

Thư Phòng

"Huyền báo đệ đến đây có gì hông?"V.Phong hỏi

"À,huyền muốn nhờ đệ điều tra ai là người đứng sau vụ nổ ở tế phủ.Đệ cũng bk,nếu lỡ đó là phe

đối địch thì tiêu ấy"hoàng thượng bảo

"Vuong phi của đệ ấy"V.Phong nhàn nhạt trả lời

"CÁI Gì???"hoàng thượng trở mắt

"Hôm qua đệ cùng nàng đến phá phủ mà,s đệ không pk được"V.Phong giải thích

"Sao Thiên nhi làm vậy"hoàng thượng hỏi

"Nghe nàng ấy nói là tế tướng thuê người giết thừa tướng thì phải"V.Phong tiếp

"Oh,hèn chi bị trả báo,hắc hắc"

"Vậy đệ về đây"V.Phong quay đi

Thiên nhi thật lợi hại,có thể nổ tan hậu viện của tế tướng quả không bình thường.May thay cô ấy là người cùng phe,nếu không chắc sẽ rất nguy hiểm

Lãnh Thịnh quốc

Phủ thái tử

K.Ân thái tử đang ngồi ở thư phòng.Từ ngày hắn về nước,hắn không thể nào quên hình ảnh của K.Thiên.Người con gái đầu tiên đi sâu vào tâm hồn hắn,thống trị trái tim hắn.Hình ảnh nữ nhân chanh y cất tiếng hát trong trẻo,êm dịu.Ngón tay thoăn thoát trên dây đàn.Gương mặt khuynh quốc,khuynh thành làm người ta xao xuyến.Chỉ là cái nhất tay thôi cũng làm người ta chú ý.Tất cả các sự xinh đẹp của con gái đều đặt trên người nàng.Hắn quyết định,quyết định sẽ giành nàng cho bằng được,quyết định là thế.Hắn sẽ đem nàng trở thành người của hắn.Người đầu tiên cũng là người cuối cùng của cuộc đời hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Âm sát thất bại

K.Thiên đang ngồi trong phòng thì nghe tiếng "xẹt" "xẹt" qua lại.Nàng nhấc tay lấy 10 cây phi tiêu trong túi ra.

"Ra đi"hàng gọi làm bọn chúng giật mình

Khoảng 10 tên hắc nhân xuất hiện,trên tay kẻ nào cũng cầm kiếm xông tới

"Xin đắc tội"bọn hắc nhân gĩa bộ trung ngựa

"Phặc...phặc...phặc...bịch"ba cây tiêu được phóng tới ba hắc nhân đầu tiên làm các người còn lại run sợ.2cây trúng tâm tinh còn 1 cây trúng yết hầu,ặc 1 lần mà phóng ra 3 cây luôn đó

"Lâu quá ko luyện gờ tay đỡ wá"K.Thiên tự chê năng

"*Ui!Chúng ta muốn tự sát mất"*suy nghĩ của hắc y

"Ai?"nàng hỏi người muốn giết nàng là ai

"Xin lỗi,Chúng ta không thể nói"bọn hắc y xông đến đánh nàng

"Vậy thì..xẹt...phặc...c...á..."vừa nói,nàng ném 7 cây tiêu kia đến bọn hắc nhân

5 cây trướng tâm tinh còn hai cây trướng yết hầu,Thật kinh người nha(tg:ty ăn gì mà lợi hại v?chi muối bí kiếp đi;Thiên:v ng vô Thiên Huyết lâu đi;tg:ai này gọi là zự zỏ trẻ em nê;Thiên*:xoắn tay áo*:tg:*chay*)

Nàng bước đến xác của tên hắc nhân,ngồi xuống nhặt cái gì đó.Thì ra là lệnh bài,trên đó còn khắc hai chữ "Tề phủ"

"Ngu ngốc,đi ám sát mà đem theo lệnh bài để biết chủ nhân àh.Đúng là dân không chuyên còn mang thêm cái tội ngốc.Nên xuống Diêm ca học lại là đúng rồi?"Nàng nói rồi bước vào phòng.Sau đó có hai huyết y nhảy ra dọn xác

"Tiểu Phượng,em zề Thiên Huyết lâu thu thập thông tin phạm tội kéo bè cánh và bán tin tức tuyệt mật vuốc gia cho nước khác,muru đồ tạo phản của Bão tề tướng cho ta"vừa nói nàng vừa mấp mẩy cốc trà

Tiểu Phượng nhận lệnh,bay về Thiên Huyết lâu lấy thông tin.Nàng tựa tiểu bát tiểu,ngồi nhắm nháp li trà trong tay

"Lão già,có phải ông chê ông sống wá lâu rồi phải không?Để ta tiễn ông một đoạn vậy"đồng suy nghĩ trong đầu của nàng

Sau đó,nàng phi thân đi đâu đó.

Màng đêm buông xuống,mọi thứ như bị nuốt chửng bởi bóng đêm,tuy nhiên ở nơi vui chơi Thiên Hoa lâu thì không bao giờ yên tĩnh.Bởi vì hôm nay là ngày đấu giá đàn Lục Mạn,dân này là dân cực hiếm,âm thầm trong trẻo,êm dịu như chỉ có trên thiên giới,chỉ có hai cây,nhưng đã mất tích ở hai trăm năm trước,nay được đấu giá thì ai mà không muốn cho được.

P/s:Các nơi của Thiên tỷ quản đều có một chữ Thiên ở đầu,ví dụ là Thiên Huyết lâu,Thiên Hoa lâu,...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Hồi ức

Thiên Hoa lâu

Hôm nay là ngày đấu giá đàn Lục Mạn_dân đã lưu lạc nhiều năm trong nhân gian nên Thiên Hoa lâu rất náo nhiệt

Còn một nguyên nhân nữa là Thiên Lãnh công tử_chủ nhân đứng sau nhiều từ lâu,kì viện,y quán,... sẽ xuất hiện tại đây.

Nơi đây tập trung đông đúc các công tử,tiểu thư nhà giàu,con quan lại đến vui chơi.

"Xin chào quý vị,hôm nay là ngày đấu giá đàn Lục Mạn cũng là ngày công tử chúng ta ra mắt,xin quý vị vô tay ạ"hiền H.Ảnh từ trên bục vang xuống

Từ trên lầu xuất hiện một nam tử xuất trần,một thân bạch y xuất chúng,da trắng nõn nà,động tác ôn nhu bước xuống làm bao tiểu thư ngẩn ngơ,e then.Vâng,người đó chính là nàng_Lãnh Khuynh Thiên mà voiz thân phận Thiên Lãnh công tử,chủ nhân nhiều cửa tiệm khắp đại lục.

"Lấy hàng ra'hàng phát tay.Từ đầu có hai người mang 1 hộp dài,bề ngang khoảng 10 tấc.Chiếc hộp được điêu khắc tinh xảo.Mở ra thì là một lục đàn,dây đàn được căn khéo léo.Trên đàn còn có một con rồng đang bay lượn.Trông thật tinh tế và hấp dẫn mắt người

"Giá khởi điểm là 10 ngàn lượng hoàng kim'hàng đồng dạng nói

"Trời"ồ dưới rầm rộ vì giá thành quá mắt nhưng vì là đàn hiếm nên cũng đành thôi

"11 ngàn..."

"12 ngàn..."

"13 ngàn..."

....

"30 ngàn"

"Oh..."đồng thanh

Thì ra là một nam tử mặc hắc bào,guơng mặt yếu nghiệt làm say lòng cô gái,nói chính xác là lão công của nàng_Vương Phong

"30 ngàn lượng lần thứ nhất...lần 2...lần 3...kết thúc buổi đấu giá.Đàn Lục Mạn thuộc về công tử đây'hàng nói rồi bước đến lấy đàn đưa cho hấn

Hấn tiêu soái rồi đi nhưng trong lòng cảm thấy người này có gì đó quen quen.

Nàng sau khi đấu giá xong thì cũng phi thân về phòng...ngủ.Nàng mơ màng rồi chìm vào giấc mơ

Trong mơ,nàng thấy có hai nam tử đang đánh nhau,đánh nhau rất kịch liệt bên cạnh là một nữ nhân chanh y.Một bạch bào và một hắc bào.Đánh nhau một hồi thì nam tử hắc bào xoer xuất bị bạch bào chường vào ngực và tan linh lực,rơi xuống địa phủ chuyển kiếp đầu thai.Nhìn thấy cảnh này,bất giác tim nàng lại nhói lên.Nữ tử chanh y thấy nam tử hắc y bị đánh tan thì cũng đánh bản thân tan tành linh,trước khi đi còn nói hai câu

"Ta hận huynh,vạn lần hận huynh_Hữu Nhạc"

"Từ Trọng,chờ thấp.Dù chàng ở thiên hà xa vạn dặm hay thái dương sâu vạn thước,ta cũng quyết tìm bằng được chàng."

Nữ tử chanh y nói xong thì nhảy xuống,hòa cùng mây khói xuống địa phủ.

Xem đến đây,bất giác nàng rơi lệ.Những giọt nước mắt cứ thi nhau rơi xuống.Nàng chợt tỉnh giấc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đêm xuân

Khi nàng tỉnh giấc thì nhìn xung quanh.Có rất nhiều người đang nhìn nàng.Nào là phụ mẫu,Yên Chi,hoàng thượng và cả hấn nữa.Không hiểu tại sao lòng nàng sợ mất hấn.Nàng định bước xuống giường để ôm hấn thì té khụy xuống,từ miệng phun ra một ngụm máu đỏ tươi.Hấn vội vàng chạy tới đỡ nàng lên và ôm nàng vào lòng

"Thiên nhi nàng/con/tỷ có làm sao không?"mọi người lo lắng hỏi nàng

"Con không sao ạ'hàng yếu ớt trả lời

"Vậy chúng ta về trước cho con/tỷ nghỉ ngơi'mọi người thờ phào bước ra ngoài.Bởi vì từ lúc nàng về ngủ thì đã ngủ 5 ngày 5 đêm,các ngư y đến thì không chuẩn ra bệnh.Vì thế mọi người lo lắng phen khiếp hồn

Bây giờ mọi người đã ra ngoài phòng chỉ còn nàng với hấn.Nàng bất giác ôm chặt hấn,nước mắt cứ trào ra.Nàng như vừa xảy ra sinh ly tử biệt với hấn vậy,trong lòng nàng dâng lên một nỗi sợ hãi.Phải,nàng sợ mất hấn.Nàng đã yêu hấn thật rồi,không những thế mà còn rất nhiều nữa.Thấy nàng khóc,hấn không biết phải làm gì hơn ngoài cách lau nước trên khoé mắt của nàng.Nhìn nàng đau mà tim hấn như chặc.Hấn không biết chuyện gì đã xảy ra nhưng nếu hấn biết kẻ nào gây ra cho nàng sự tình này thì hấn sẽ băm kè đó thành trăm mảnh.Trên Thiên Giới bỗng có hai kẻ cảm thấy lạnh sống lưng.Ôm hấn một hồi lâu,nàng ngược lên nhìn hấn bằng cặp mắt lưng trong

"Ta yêu chàng...rất nhiều'hàng nói rồi cuối đầu còn hấn đang mừng như điên vì đây là lần đầu tiên nàng nói yêu hấn dù hấn đã biết tình cảm của nàng từ lâu

"Vị thế chàng là của ta...nếu có nữ nhân nhìn chàng,chàng phải nhắm mắt lại.Nếu có người nắm tay chàng,ta sẽ cắt tay kẻ đó,...vì thế chàng phải an phận làm người của ta."nghe lời nói bá đạo từ nàng,hấn phải nhin cười đến tổn thương khí huyết

nhưng lại cảm thấy áy áy xen lẫn vui sướng

Hắn tiến đến hôn nàng,hai người dính sát vào nhau như muốn hòa làm một.Cánh mành hạ xuống,bên ngoài tuyết rơi báo hiệu cho mùa đông lạnh sắp tới nhưng bên trong,một cảnh xuân ngập tràn hạnh phúc

.....

Thiên Giới

Trong một khu vườn hoa tuyệt đẹp,có một nữ tử lam y và nam tử lục y ngồi bên nhau

"Lão già chết tiệt,chút nữa người đã làm con gái ta mất mạng rồi đó"nữ tử lam y nhìn khoảng ba mươi tuổi,mặt mày nhắn nhó nhìn nam tử lục y

"Hừc...ta cũng chỉ muốn con gái người mau nhớ lại con trai ta thôi mà"nam tử lục y nhìn cũng khoảng ba mươi tuổi,biểu môi

"Ta mà không tới kịp là con gái ta phải chuyển kiếp lần nữa rồi.Người có biết khi người kích giác trí nhớ của Hà nhi thì sẽ làm lực lượng mạnh ép nó lực phù ngũ tận tan rã mà chết hay không?"nữ tử cổ đầu nam tử

"Hừc...ta xin lỗi mà,nữa ta sẽ không làm vậy đâu"nam tử nài nỉ

"Người mà làm vậy lần nữa thì ta sẽ đá đít người xuống dưới luôn đó"nữ tử hung hăng

"Hìhì...cô làm bánh quế hoa cho ta ăn nha"

"Hừ...tôi ngẫu chỉ biết ăn"tuy nói thế nhưng vẫn đi làm bánh quế hoa cho nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Dại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Điều tra

Hôm sau

"Nàng thức?"hắn nhẹ nhàng nói bên tai nàng

" Ần"nàng yếu đuối trả lời,hôm qua 'làm việc' hăng say quá nên trở mình cũng không được.Sau khi nàng tỉnh lại thì nàng thấy đã xế chiều ở Vương phủ.Thì ra hắn đã xin phụ mẫu cho nàng ở cùng hắn

Nàng vừa xuống giường thì đã thấy Tiểu Phượng chạy như bay vô,thì ra là muốn châm chọc nàng đây mà

"Tiểu thư à,ngồi làm gì cùng Vương gia mà sáng dậy không nói phải để Vương gia bế về đây ư?"Tiểu Phượng cười gian

"Hừ!Làm gì thì đợi người cùng Huyết Ảnh động phòng thì biết"nàng cũng không kém đá xéo lại

"Ồ...tiểu thư này"Tiểu phượng đỏ mặt

"Được rồi,chuyện ta sai em làm xong chưa?"thấy tiểu phượng đỏ mặt ta mới bỏ qua

"Vâng,rồi ạ"hoi xong,tiểu phượng lấy xấp tài liệu đưa nàng

.....

Thư phòng vương phủ

Nam tử hắc bào đang ngồi xem tấu chương,trông thật yêu nghiệt,phải nói là quá xinh đẹp.Một bóng đen xuất hiện trước mặt nam tử hắc bào

"Bẩm chủ nhân,mấy năm nay đều không điều tra được chủ nhân của Thiên Huyết lâu là ai,người đó hành tung bất thường,xuất thần nhập quý.Nghe nói người đó có 4 hộ pháp là Vệ,Liên,Ảnh và Phượng.Thời gian xuất hiện là bằng thời điểm vương phi mất tích.Hiện đang bành trướng thế lực khắp đại lục.Thế lực bây giờ bằng Xích Hóa lâu chúng ta,nhưng trong tương lai e..."thì ra người đó là Vương gia và hộ vệ Xích Dân

" Ần,tăng cường điều tra chủ nhân của Thiên Huyết lâu,nhớ đừng tổn hại.Còn bên tế tửng?"hắn nói

"Chủ nhân,gần đây tế tửng hình như muốn triệt tiêu Thừa tướng,mấy hôm trước nghe nói là còn cho người ám sát vương phi.Là hôm trước khi vương phi hôn mê thì phải"Xích Dân bẩm báo

"Lão già chết tiệt,dám đụng đến nàng,ta đảm bảo lão sống không yên thân đâu.Cho 5 người bảo vệ vương phi"hắn nắm chặt tay nói

"Bình nào ạ"

"Nhất phẩm bình"hắn báo

"Dạ?...à vâng"Xích Dạ ngạc nhiên rồi cũng vâng lời,biến mất trong bóng đêm

Xích Hóa lâu cũng là tổ chức lớn trong gian hồ,chủ nhân là Xích Hóa cũng là vương gia đây.Xích Hóa được hắn lập khi nàng mất tích,mục tiêu chính là tìm nàng,rồi dần dần nổi tiếng trên gian hồ.Xích Hóa lâu chia là 6 bậc: Ngũ bình,tứ bình,tam bình,nhị bình,nhất bình và nhất phẩm bình.Nhất phẩm bình là giới nhất gồm 10 tinh nhuệ được huấn luyện khắc khe,1 dịch trăm.Nay hắn lại cho 5 người đi bảo vệ nàng thì đủ biết nàng quan trọng như thế nào với hắn.

Mãng đêm buông xuống sau một ngày đê dỗi vị trí cho ban ngày.Đêm yên tĩnh làm người ta có thể nghe tiếng xào xạc như thì thầm của lá cây trên đường.Kết thúc một ngày dài nhưng bắt đầu một ngày mới đầy náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Dại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Giảng bầy

Hoàng cung

"Tể tướng,người có biết tội của người chưa?"hoàng thượng ngồi trên long ý oai phong lâm liệt nhìn xuống phía dưới

"Thần không biết mình có tội gì?"tể tướng vè mặt tro trên

"Người kéo bè kéo cánh,bán thông tin mật,muru đồ tạo phản..."hoàng thượng nói một hơi

"Xi xào ... xi xào"bá quan bàn tán

"Bẩm hoàng thượng người có chứng cứ không ạ"nghe hoàng thượng nói,mặt lão biến sắc nhưng vẫn tiếp tục bày ra vẻ mặt tro trên

"Đây"hoàng thượng quăng xuống một xấp tài liệu.Trong đó có đầy đủ chứng cứ lão phạm tội.Thì ra tội qua nàng đã bỏ xấp tài liệu này vào thư phòng của hoàng thượng

"Nếu người đã biết thì hôm nay ta sẽ báo cho người biết,ta sẽ soạn ngôi của người,quần đầu..."lão nghe mình bại lộ thì hiện ngang đứng lên kêu quần đến soạn vị

Cầm vệ quân bao vây khắp triều,trên tay ai cũng cầm cung

"Bắn hắn cho ta"lão ra lệnh cho cầm vệ quân bắn hoàng thượng,nhưng kì lạ thay,ai cũng đứng bất động,không nghe lời lão,lão kêu lần 2,lần 3 cũng vậy.Bỗng từ cửa đại điện có tiếng cười vang lên,hai thân ảnh bước vào.

"Haha...người người nghĩ sản nghiệp 1000 năm của Hiên Viên gia dễ dàng bị người đoạt như vậy sao?"hắn nhếch mép.Thì ra là hắn,phía sau là nàng

"Mơ mộng, ảo tưởng cộng thêm tội ngu dốt,haizz'hàng chửi phong long trùng ai thì trùng nhưng sao chỉ trùng cái lão tử tướng vậy kia

"Tước bỏ tể biao,gia đình chém đầu,trong dòng họ nam xung công,nữ kĩ quân,giaỉ lão về phủ'hắn ra lệnh bằng cái giọng lạnh thấu xương làm người ta cứ như ở trong hầm băng

Các cảm vệ quân nhanh chóng thi hành mệnh lệnh

Thư phòng hoàng cung

"Hoàng huynh à,nhà huynh cần thận chút đi,hôm nay đệ không đến kịp thì sẽ sao đây?"hắn ngồi trên ghế,kể bên là nàng

" Ân'hoàng thượng gắt đầu

"Vậy đệ và vương phi về đây'nói xong,hắn kéo nàng đi,khi ra đến cửa,hắn nói sát tay nàng

"Lão tể tướng kia ta tặng nàng ấy"

"Oa,chàng thật tốt bụng nha...chụt"hàng cảm ơn rồi hôn vào mặt hắn làm hắn vui như điên,hắn tự nhủ sẽ đem lại những gì hạnh phúc nhất cho lão bà này.Sau đó,hai người tung tăng về Vương phủ

P/s: hơi ngắn phải hk các bạn?Haizz...Nhưng bữa nay mình học liên tục học có thời gian viết nhiều.Các bạn thông cảm nha.Mai mình sẽ viết dài hơn

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hạnh phúc

P/s: Sau 2 ngày trầm tư,một mối và bệnh vì trùng mưa.Ta xin tuyên bố ta đã trở lại và lợi hại hơn xưa...hắc hắc

Hìh,xin lỗi các bạn đọc giả nha.Vì mấy bữa nay bận với lại nhừc đầu quá nên mk hk có viết được.Bữa nay mk viết 2 chap luôn nha,nếu có rãnh viết tiếp,mui mk phải hc phù đạo nên hk viết dc.Bây giờ mk xin làm tiếp nhiệm vụ đây ạ *cuối chào*

Thân ái

Địa lao

Bước vào cửa của địa lao vương phủ như bước vào một địa phủ ở trần gian.Mùi ẩm mốc,mùi máu xen lẫn nhau làm không gian thêm quỷ dị.Có một lối đi,hai bên là những gian phòng của tù nhân.Nàng và hắn bước đến gian phòng nhốt lão tể tướng.

Nhìn lão bây giờ chẳng khác nào là tên ăn mày chính hiệu,hàng thật giá thật.Đầu tóc rũ rượi,mặt mày lấm lem,quần áo xộc xệch còn in mùi máu tươi.Nhìn người chẳng ra người,quỉ chẳng ra quỉ,không ai có thể nhận ra lão tể tướng ngày nào ngạo mạng,y quyền hiếp đáp người khác,làm bao người dân phải khổ cực.Đây là tác phẩm của ai?Chắc chắn là nàng rồi.

Nàng bước vào gian phòng nhốt tể tướng,lấy ghế ngồi đối diện lão

"Người có biết tại sao người muốn người giết thừa tướng mà không chết không?"

"...".Lão cả kinh,trong lòng tự hỏi vì sao nàng biết nhưng vẫn im lặng

"Bởi vì chủ nhân của Thiên Huyết lâu là ta.Ta là người có ân để sau mà có thù tất báo,vì vậy người đứng quá ngạc nhiên,ta sẽ cho người pk thể nào là sống 0 bằng chết"những câu cuối của nàng mang theo sát khí và lạnh lùng như Tu La từ địa ngục làm lão lấy làm run rẩy

"Người...".Lão 0 nghĩ rằng bản thân ngu đến mức tự chui vào ro nên ảm ức nói không ra lời

Nàng từ từ đến bên lão,lấy trong túi một viên đan dược màu đen nhét vào miệng lão rồi bước ra khỏi địa lao.

Lão ở trong đây cố gắng nhờ ra viên thuốc nhưng không thể được vì viên thuốc vừa cho vào miệng đã bị tan đi.Lão từ cảm thấy thân thể đau như đang bị hàng ngàn con kiến cắn vào,tiếp đó lão cảm thấy toàn thân lạnh phát run như ở trong hàng băng,cuối cùng lão cảm thấy xương cốt rã rời,da thịt thối rã.Chỉ khoảng 1 khắc sau,lão chỉ còn là một bãi máu đen đặc sệt.Kết cục của một kẻ làm hại đến gia đình nàng mặc dù chưa kịp ra tay.Viên thuốc đó là loại thuốc nàng mới chế tạo ra và lão đã vĩnh dực được làm chuốt bạch cho nàng thí nghiệm đầu tiên.Rất ư là vĩnh dực nha! (Tgta run;Thiênmuốn thử không cung?;tghìhi,tỷ tỷ xinh đẹp,để thw tự mk giữ lại xài đi ạ*chạy mất dép*)

.....

Những cơn gió mùa đông thổi vào làm không khí rất lạnh.Hiền viên hoàng triều đã bước vào những ngày đông đầu tiên.Khung cảnh nơi đâu cũng trắng xóa bởi màu tuyết thật đẹp,thật diễm lệ làm sao!Khắp nơi cây cỏ dần tro trụi bởi khí hậu giá rét của mùa đông,cũng như đây là thời kì ập ủ những chiếc áo đẹp cho mùa xuân sang năm.

Nàng khoác chiếc áo lông chồn màu trắng cùng y phục cũng màu trắng nốt.Hôm nay,nàng được tiểu Phụng quân tóc kiểu Hồng Liên,nàng đẹp như tiên nữ không nhiễm bụi trần,về đẹp ỳm mị sắc sảo làm ngàn người say,ngàn người đắm

Nàng bước ra cửa và đi ra hậu viên.Nàng nhìn thấy tuyết trắng xóa trong rất đẹp mắt thì muốn chơi tuyết thử.Nàng ở đó nặng thành một người tuyết khá lớn.Xong,tay nàng cũng lạnh ngắt.

Hắn vừa đến thấy cảnh này thì bước lại sưởi ấm cho nàng,còn mắng yêu nàng nữa.Nàng cảm thấy hạnh phúc và ấm áp làm sao,dù đây đang là mùa đông.Nàng biết mình đã tìm được ý trung nhân của mình,là người dỗi dòi nàng có thể nương tựa.

Sau đó,hắn dẫn nàng vào tiểu đình trong phủ dùng điểm tâm.Vừa ăn vừa ngắm cảnh tuyết rơi.Một khung cảnh lãng mạn và ấm áp như một gia đình thật sự.Hai người cùng đắm chìm trong hạnh phúc cùng đối phương.Mong rằng,hạnh phúc này sẽ là mãi mãi,trăm năm đầu bạc đến chết không thôi.Đắm chìm trong tình yêu rực rỡ đây sắc hồng,đầy màu hồng của hạnh phúc,của yêu thương của lãng mạn,của những gì đẹp nhất trong tình yêu.

Nhưng họ đâu hay rằng,có một con sóng lớn mang tên số phận đang chờ họ vượt qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Vương Phi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hiếu làm_Roi núi

Sáng hôm sau,mặt trời đã lấp ló sau tán cây mang theo ánh bình minh tươi đẹp ngập tràn cho cả ngày.Không gian thật yên tĩnh là thường.Trời vẫn lạnh thế ấy,nhưng có lẽ là lạnh hơn bình thường như báo hiệu một điều có thể xảy ra.Trên mặt đất phủ một màu tuyết trắng dày.Tuyết đã bám lên những cành cây tro trụi vì cái giá lạnh của mùa đông.Tất cả đều mang vẻ đẹp trang tĩnh của tuyết,trông thật đẹp nhưng cũng rất lạnh.

Khuyết Thiên uyển

Căn phòng được trang trí một cách ấm áp.Phía trên giường còn có một con gi đó đang vui sấu vào lớp chân đế ngủ.À!Thì ra con gi đó chính là nàng (ThiểmCái con kia,người dám kêu ta là "con gi đó"há?rút Song Uyên ra*;tgaìhi,tại muội nhìn từ xa nên không thấy rõ *bỏ dép chạy lấy người")

Nàng đang vào sâu trong lớp chăn dề...ngủ nướng.Kể bên là một nam nhân đang ôm nàng,người đó cũng chính là lão công của nàng.Nàng chọt xoay người và tỉnh dậy.Khi xoay người thì hết sức giật mình.Nàng tự hỏi nàng cho hắn vào khi nào vậy.Nàng xốc chân lên và thẳng chân không thương tiếc đá hắn bay xuống giường

"Cái tên kia,ai cho người vào đây hả?"nàng hung hăng trừng hắn

"Nương tử,sáng sớm nàng làm gì mà động tay chân vậy?"hắn lườm cườm bỏ dậy

"Hừ,ai cho người vào phòng ta?"nàng trừng mắt với hắn

"Phòng này của nhà ta mà,nên ta có quyền chứ?...chụt..."hắn nói xong hôn lên môi nàng một cái rồi rời đi để thượng triều còn nàng chưa kịp phản ứng gì

"Người....cái tên kia,dội người về thì chết với ta'hàng xoay người vào phòng,kêu tiểu phượng pha nước tắm

Xong,nàng đi dạo hoa viên.Hôm nay nàng cảm thấy sao ấy,cứ như sắp phải xa nơi này rất lâu vậy.Sau đó,nàng về thừa tướng phủ thăm phụ mẫu,nàng cũng kể thời gian gần đây của cuộc sống nàng cho phụ mẫu nghe,hai người cảm thấy vui mừng vì đứa con gái nhỏ của mình hạnh phúc.Lúc sắp về,nương đưa cho nàng chiếc khăn thêu có tên nàng cùng hoa Mạn Đà La.Nàng cũng giữ lấy và ra về.Đang đi trên đường,nàng bỗng nhảy ra ý kiến về Thiên Huyết lâu

Gần đây,Thiên Huyết lâu hoạt động bình thường,hon nữa đang hướng phát triển nhanh nữa.Nhưng nghe Huyết Liên nói chủ nhân Xích Hóa lâu đang điều tra nàng,nàng cũng đang muốn biết hẳn là ai.

Rời nàng về Vương phủ.Nàng thấy hẳn đang đợi nàng ăn cơm,nàng cũng vào ăn.Ăn xong,nàng cùng hẳn ra ngoài chơi ném tuyết cá trưa.Hai người cứ như hai đứa trẻ vô tư vô lo đang cho đùa mà không biết sẽ có một cơn lốc sắp chia cắt hai người,trong thật đau lòng nha

Sau đó hẳn vào thư phòng,để nàng ngồi lên đùi hẳn,ôm nàng vào lòng cùng xem tấu chương cũng như sưởi ấm cho nàng,thỉnh thoảng nàng cũng đưa ra vài ý kiến cho hẳn rồi cùng thảo luận.Gần tối,nàng muốn về phòng ngủ một chút nên còn hẳn ở thư phòng tiếp tục xem tấu chương

Nàng về phòng thì một mùi ngù vị sáng giờ nàng đi đóng,đi tấy thăm mọi người.Ngủ được một lúc,nàng tỉnh dậy.Nàng cảm thấy thân thể cứng đờ không nhúc nhích được.Nàng từ từ mở mắt,nàng thấy một nam nhân đang đứng cuối giường nàng,người đó là thái tử Lãnh Thịnh quốc Lãnh Khuyết Ân,Khuyết Ân từ từ đến giường nàng với mưu đồ xấu xa.Nàng chợt nhớ mình biết giải huyết nên giải xong,nàng bật dậy thì cửa phòng chợt mở.Hắn nhìn thấy nàng cùng nam nhân khác quần áo không đàng hoàng(đứng nghỉ bấy nha,còn 3 lóp quần áo đàng quàng,chỉ là dây buộc đai xirt thôi)thì máu dồn lên tới rạo,xông vào tát nàng một cái,Khuyết Ân thừa lúc đó chạy đi.Nàng đau lòng,như vậy rõ ràng là hẳn không tin nàng

"Nàng...là một đảm phụ'hắn tức giận

"Chàng...không tin ta?"hàng hỏi một câu làm hẳn có cảm giác gì đó nhưng vẫn tức giận rồi đi

Nàng đau lòng,ngã xuống đất.Chuyện gì đang xảy ra,nàng không hiểu,không hiểu gì cả.Nàng chỉ biết một điều,hắn không tin tưởng tình yêu nàng dành cho hẳn.Nàng như rơi vào địa ngục,đau khổ,gục ngã là tâm trạng của nàng.Nàng quyết định sẽ ra đi.Nàng ra khỏi Vương phủ mà bản thân không hề hay biết.Nàng cứ đi,mãi về một hướng vô định.Nàng không biết lúc nào mà con tim của nàng nó lại yếu đuối như thế,chỉ là một sự bất tin thôi mà,sao nàng lại đau khổ như thế.Có phải chăng từ lúc nàng đến thế giới này,có sự yêu thương của cha mẹ,có tình yêu và sự bảo bọc của hẳn làm nàng yếu đuối như thế này.

Phải chăng,ông trời không muốn cho nàng hạnh phúc trọn vẹn?Đúng,nàng chỉ là một u hồn của dĩ giới nhập vào thân xác này.Ở nơi đây,nàng không có thứ gì thuộc về mình cả.Nhưng sao,con tim nàng lại đau thế này?

Hắn không tin nàng,thật sự không tin nàng,nếu không,hắn sẽ không có hành động như vậy.Nàng đau,nàng hỏi tức tại sao lại gò bó sự phòng bị ở thế giới này,nếu không bấy giờ nàng sẽ không đau thế này.Không còn gì của nàng cả,cả thân thể lẫn trái tim,tất cả đều trao cho hẳn.

Nàng mặc ba lớp áo phong phanh đi trong tuyết trắng Trời chợt đổ cơn mưa,mưa như cơn mưa trong lòng nàng.Những giọt nước mắt bắt đầu rơi xuống,hòa cùng cơn mưa.

"Gió cuốn cơn mưa chiều,qua lối xưa em về
Ước dầm đôi vai,ngày hôm ấy
Có lẽ mưa cũng buồn,nên khóc thay nỗi lòng
Của một ánh mắt ước nhòa,từng đêm
Đã có bao nụ cười và nước mắt khi bên người
Đã trải qua bao niềm vui và đắng cay
Những lúc ta giận hờn,những lúc cảm thấy yêu nhau hơn
Chỉ là quá khứ đã mãi rời xa
Nếu sớm mai một ngày,người trông thấy hạt mưa bay
Trong lòng anh nhớ không nhớ bao kỉ niệm nơi đây
Là hơi ấm cho nhau từng ngày mưa cũ chớp rơi
Là vòng taycho nhau những đêm giá lạnh
Nếu nắng mai một ngày,khó cần những giọt mưa kia
Thì có lẽ em cũng không thể quên đi kỉ niệm bên anh
Là hạnh phúc,em đã từng nhận được
Là giấc mơ,anh bỏ quên nơi này."

Con mưa quá khứ

Nàng cứ đi,đi thăm một phương trời vô định mà hẳn đã phiêu lãng nơi đâu,có lẽ chẳng nàng đang dầm chìm trong đau khổ.Nàng không hề thấy phía trước là vực thẳm sâu vô đáy và nàng cứ đi tiếp.Trong lúc rơi xuống vực,nàng mong nàng sẽ chết đi hoặc có thể trở về tương lai,lại làm một sát thủ ẩn sau vô mặt vô tình bởi vì nơi này đã cho nàng cái đau vô bờ bến.Nhưng có lẽ,tình yêu này mãi khắc sâu vào tim nàng,người đầu tiên mở cửa trái tim băng và cũng là người khóa nó lại.Người làm nàng chìm đắm trong màu hồng của tình yêu cũng như đem nàng nhốt vào địa ngục của ái tình _Hiên Viên Vương Phong

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Hồi hận _ Mất trí

Hắn về phòng,cảm thấy có chút gì đó lo lắng,cứ như hẳn là người có lỗi vậy.Hắn không biết tại sao mình lại không biết kiểm chế như vậy,hắn cũng đau lòng lắm chứ.Nhưng sao nhớ lại ánh mắt tuyệt vọng của nàng lúc hẳn đi,lòng hẳn lại nhói lên từng cơn.Hắn tự nhủ rằng mai sẽ xin lỗi nàng.Hắn quá yêu nàng rồi,đù nàng muốn gì,hắn cũng chấp nhận,miễn sao hẳn có thể thấy nàng mỗi ngày là được.

Thực ra,lúc nàng về phòng được khoảng lâu.Có người phòng tiêu cho hẳn nói nàng có quan hệ bất chính.Hắn không tin nên đã đến xem thì hẳn thấy cảnh này.

Bỗng dưng óc hẳn hoạt lại một cách logic.Tại sao người đó lại biết nàng đang làm gì,chắc chắn là một âm mưu nhằm chia cắt hai người.Đúng là bình thường thông minh bấy giờ ngu đột xuất.Hắn hốt hải chạy đến phòng của nàng nhưng người đã đầu mất.Hắn tìm kiếm,tìm kiếm mãi trong cơn mưa giá rét mà không hề tìm thấy dấu vết gì của nàng.Bỗng hẳn thấy một vật gì đó,đó chính là trâm cài đầu của nàng.Nó không những dính bím tóc mà còn gây làm hai.Trước đó là vực thẳm sâu hung hút không thấy đáy.Hắn như chết lặng ở đấy.Lão thiên,người đang đối xử với hẳn như vậy mà(Trời:Àc xì...Sao cái gì cũng lỗi ta ra hết vậy.phải hỏi con nhỏ tác giả chứ,tg: Tác giả có mặt)

Em là dãy phân tuyến

Nàng sau khi rơi xuống vực nhưng rất may,nàng rơi trúng trận pháp được bày ở chân núi nên không chết mà chỉ bị thương.Khi nàng mở mắt ra thì đã là chuyện của 1 tháng sau.

Nàng từ từ mở mắt

" Đây là đâu?Sao tên này lại mặt đỏ cổ trắng nhĩ?Mình đang ăn sinh nhật cơ mà!...ô đúng nói là đã bị trượt vô chết rồi nha.Nếu nói vậy,chẳng lẽ mình xuyên không?"dòng suy nghĩ trong đầu nàng(tg:Yeah...yeah...tưng bồng,tưng hoa Thiên tỷ đã bị mất trí nhớ)

"Cô nương đã tỉnh?"một nam tử mặt quần áo thô sơ nhưng vẫn lộ ra vẻ đẹp đôn hậu.

" Ân,là công tử cứu ta à.Sao đầu ta không nhớ gì cả?"nàng giả vờ ôm đầu như trong truyện mà nàng đã từng đọc

"Không,là sư phụ ta cứu cô nương.Sư phụ ta thấy cô nương rơi ở chân núi nên cứu về.Cô bị phong hàn nên đã hôn mê một tháng.Ta là Lý Bách Khang"Bách Khang giới thiệu

"Ta không nhớ gì cả"nàng vô khóc làm Bách Khang lúng túng,đây là sở trường của nàng.

"Không sao,hình như có là Lành Khuyñh Thiên thì phải.Ta thấy cái khăn tay này trên người cô.Đường lo,sự phụ ta là thần ý,người sẽ chữa cho cô" Bách Khang đỡ dành và đưa chiếc khăn cho nàng xem.

Nàng nhìn thấy chiếc khăn có thêu tên nàng và hoa Mạn Đà La thì có cảm giác quen thuộc nhưng không thể nhớ ra.Bỗng lúc đó,sự phụ của Bách Khang trở về.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 24: Cuộc sống mới _ Tìm kiếm

ão sự phụ bước vào,dầu tóc lão bạc phơ,một bạch y trông thật tiêu điều và tự tại.Lão đến gần nàng

"xú nha đầu,người chưa chết sao?"

"Chưa"nàng cũng trả lời cộc lốc,ai bảo lão nói chuyện như thế với nàng chứ,nếu là lúc còn làm sát thủ,lão già này đã bị nàng giết chết cả trăm lần rồi.Nhưng nàng biết,đây là thế giới cổ đại,người ta có cái gì đó gọi là nội lực.Nếu không may,lão có nội lực thì nàng sẽ tiêu ngay đấy.Nàng mới sống lại thôi,không muốn chết sớm đâu.

"nha đầu,người cũng mạng lớn đấy.Bị tể tử trên núi cao xuống rồi còn nhiễm phong hàn nặng nữa mà không chết.Ta thấy người có tư chất thông minh nên muốn nhận người làm đệ tử"lão nói

Cũng tốt thôi,ở đây nếu có vô công thì nàng có thể bảo vệ được mình.Nàng quý xuống hành lễ

"Đệ tử bái kiến sự phụ"nàng cảm thấy từ này nàng đã nói lúc nào rồi nhưng mà không thể nhớ ra,rõ ràng nàng mới tỉnh dậy mà,sao có cảm thấy nơi này nàng đã sống qua vậy

"Tốt rồi,từ nay nha đầu người sẽ là đệ tử của Độc Vương ta"thì ra lão là Độc Vương,nghe tên cũng oai phết.Sau này nàng mới biết,sự phụ của nàng là độc sư danh chấn thiên hạ,nhưng đã mai danh ẩn tích,lão có bí kiếp cổ truyền quý hiếm như tăng nội công vượt bậc mà thiên hồ muôn lấy.Tuy nhiên,thứ đó sau này sẽ vào tay nàng

Kể từ đó,hôm nào nàng cũng học luyện được cùng Độc Vương.Kì lạ là nàng không bị trúng độc,nên nàng cứ vô tư ăn độc như kẹo.Nàng có tư chất thông minh nên học rất nhanh.Nhìn nàng vô tư như vậy,bất giác Bách Khang cảm thấy xao xuyến,lời nhủ tìm.Phải chăng đó là tình yêu mà sự phụ đã nói qua?(tg:Khang ca ca đã dính chương của Thiên tỷ rồi hắc hắc)Tuy nhiên,về ngoài vô tư đó chỉ là vỏ bọc cho một con sói khát máu đang ngủ vui trong con người nàng mà thôi.

Nàng cứ vô tư như vậy,chẳng biết nơi kia có một người đang đau khổ,dằn dặt bản thân đau đớn biết chừng nào.

Wang phi

Đã 1 tháng trời qua từ ngày nàng ra đi,không đúng chỉ là nàng mất tích,không muốn tìm hần mà thôi,hắn tự nói với lòng như vậy.Hằng ngày,hắn vẫn thượng triều nhưng có ai biết được ở trong đêm tối,hắn tự dằn xéo bản thân như thế nào.Hắn gần như tuyệt vọng nhưng vẫn không hề chấp nhận sự thật.Hắn dần trở nên ma men mỗi khi đêm về.Có ai hay tìm hần đang rỉ máu,có ai hay tìm hần đang nhồi lên từng cơn,đập đổ,uống rượu là những việc hắn làm để có thể tạm thời quên nàng.Hắn say vào những chén rượu để chôn đi sự thật không có nàng bên cạnh.Hắn đau khi không nghe nàng giải thích lúc đó.Phải chăng chính hắn đã làm vụt mất tình yêu của chính mình?Nhưng hắn không cho mình một tia bỏ sót hi vọng nào,hắn luôn cho người của Xích Hỏa lâu tìm kiếm.Cuộc đời này không có nàng,hắn nguyện không sánh duyên cùng ai.Nguyên một đời một thế mộ đôi,bách niên giai lão.

Sau khi nghe tiểu thư mất tích,Tiểu Phượng trở về Thiên Huyết lâu nói cho Tiểu Liên nghe rồi cả hai la khóc om xòm khiến Huyết Ánh và Huyết Vệ điên đầu mấy ngày sau mới hết khóc.4 người cho tìm nàng rồi cũng cố Thiên Huyết Lâu,sau đó cũng xong vào cuộc tìm người.

Thái tử Lành Khuyết Ân khi nghe nàng mất tích thì đau đớn vô cùng.Chẳng phải à Chu An Thu nói chỉ cần chia rẽ hai người là được sao.Khuyết Ân tự trách bản thân mình,nếu không phải tại hắn thì nàng sẽ không bị mất tích không rõ như vậy.Hắn cũng cho người gặt gao tìm nàng.Hắn cũng nguyện rằng sẽ cùng nàng vượt qua những khó khăn trong cuộc đời.

Người nhà của nàng là phu phụ Thừa Tướng đau lòng vô cùng.Mẫu thân của nàng khóc ngất lên ngất xuống vì đứa con gái nhỏ khổ mạng này.Phu thân của nàng cũng lo lắng vô bờ nhưng ông phải kiềm nén lại,hiện giờ nếu ông cũng đi vào bờ vực thương tâm luôn thì ai sẽ là người chủ trì Thừa phủ.Thừa phủ cũng cho người lùng xục tìm kiếm nàng.

Tuy nhiên,nhân vật chính làm ngàn người nào loạn của chúng ta cũng chính là nàng đang vô tư mà đùa giỡn trong cảnh sắc thiên tươi đẹp cùng sự phụ và vị sư huynh tài giỏi này.Nếu họ biết được chuyện này chắc họ sẽ học máu mà chết hay nhào zô bóp cổ nàng nhì?

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 25: Trúng độc

3 năm sau

Hắn hằng ngày lao vào cuộc đấu đá trên chiến trường.Gần đây,Lãnh Thịnh quốc có mưu đồ xâm chiếm nước ta.Hắn cứ chiến đấu mãi mà không biết mệt,hắn như một con ngựa bị vọt dây cương cứ chạy thẳng mà không thể nào dừng.Phải chăng,chi có nàng mới có thể an ủi trái tim đau thương của hắn.

Đoạn Trường Cốc (nơi ở của nàng lúc bị rơi xuống)

Có một nhân vật đại boss của chúng ta đang nằm dài ườn trên giường.Trông tướng ngủ của nàng thật mất hết hình tượng.Nàng đang ngủ thì Bách Khang hốt hải chạy vô.Thì ra là Lão Độc Vương đã "bỏ cóc chạy lấy người"mất rồi ,chỉ để lại bức thư

"Tiểu tử,xú nha đầu!

Hai người học hết độc được của ta rồi.Cho ta an hưởng tuổi già mà đi ngao du nha.Nhất là người đẩy xú nha đầu,người lấy hết mấy chất kịch độc ở cốc tuôn rồi làm sao ta có thể chế đấy.Người có tư chất thông minh,đừng ở lại cốc của ta làm gì,nên lên giang hồ để hiểu biết thêm.Tiểu tử,người nên đi theo nha đầu kia để bảo vệ.Còn đây là hai viên trị bách độc cho hai người,giang hồ hiểm ác.

Bảo trọng

Không hẹn gặp lại"

"Aaaaaaaaaa....lão sư phụ người dám bỏ taaaaaa" nàng hét lên

"Thiên nhi,nàng đừng la nữa." Bách Khang nhẹ nhàng an ủi

"Hừ...Sư huynh,hay chúng ta rời cốc nha"nàng chớp mắt đáng yêu nhìn Bách Khang

" Ân"Thấy nàng đáng yêu như thế,Bách Khang đành chịu lòng

Thế là,Nàng và Bách Khang cùng sắp xếp đồ đạc rời cốc.

Trong lúc nàng và sư huynh rời cốc.Lãnh Thịnh hoàng triều bắt đầu thực hiện mưu đồ xâm lược nước Hiên Viên hoàng triều.Hắn bây giờ đang ở chiến trường để chiến đấu.

Trận đầu bắt đầu,các tướng sĩ đều hào hức giết đối phương.Hai bên như hai con hổ cùng phân chia mồi.Một bên là hần,oai phong lẫm liệt,một thân hắc bào,ngũ wan đầy đặn,xuất kiệt,phong thái ung dung,ngao ngễ nhưng có phần tự ty(một môi).Một bên là tướng tài nổi tiếng của Lãnh Thịnh quốc _Trương Lâm,hình người dị hợm,to lớn.

Hai bên bắt đầu giao chiến,chém...giết...giết...chém.

Máu chảy như suối,xác phơi đầy đồng,nhưng phần thắng đang nghiêng về phía quân của hần.Các binh sĩ hào hứng đánh hòng để làm đám xâm lược này mất hết mặt mũi.

Hắn đang chiến đấu ác liệt và hăng say,thế giới của hắn như toàn màu máu,giết và giết.Bỗng có một mũi tên phóng về phía hắn,tốc độ mũi tên nhanh như cắt,xé không khí bay thẳng vào tay phải của hắn.Hắn không wan tâm mà tiếp tục giết,nhưng hình như mũi tên ấy có độc,mỗi hắn trắng nhợt và dần mất ý thức trên lưng ngựa.Chỉ chờ lúc đó,quân đối phương rút nhanh về doanh trại vì tướng sĩ bị thương khá nhiều.Đối phương rút lui,tướng sĩ của hắn cũng dờ hãn về doanh trại.Độc rất nặng,các ngư y mang theo đều không biết cách giải.Hắn đã hôn mê 5 ngày 5 đêm,chỉ e số tử đang cần kể.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](#).

Chương 26: Giải độc

Nàng và Bách Khang đi đến *Quảng Vân thành* (nơi Phong ca chiến đấu ã).Nơi đây cây cỏ um tùm,pha lẫn trong không khí còn có mùi máu tươi.Hắn là không quá một tuần trước,ở đây đã xảy ra trận chiến ác liệt.Dọc đường đi còn có xác chết của các tướng sĩ.Nàng đi tiếp cho đến cổng thành thì thấy một tấm "Tâm Thân Y" của triều đình.Thì ra là cái tên vương gia nào đó đang trúng độc mà các ngư y không chữa được,đang tìm người.Chỉ cần chữa được sẽ có 10 vạn lượng hoàng kim.Nàng nghĩ,số vàng này khá nhiều,ngủ gì không làm.Nàng xé tờ cáo thị thẳng thẳng đi đến quán doanh.

Nàng và Bách Khang vừa đến quán doanh thì có hai tên canh cửa chặn lại

"Không phận sự miễn vào"hai tên lính canh lên tiếng

"Ta đến đây để trị bệnh cho vương gia của các người"nàng nói.Hai tên lính canh bây giờ mới ngừng mặt lên.Trước mặt họ là một cô nương khoảng 16 t,nước da nõn nà,thân hình thanh thoát,phải nói là thập phần xinh đẹp,khuyên quốc khuyên thành,phải nói là rất rất yêu nghiệt.Hai tên lính canh đơ mặt ra,mãi khi thấy Bách Khang họ một tiếng mới dờ mặt rồi dắt nàng đi.

Khi vào phòng,nàng thấy có một người tuấn mã đang đứng ở cuối giường,còn một người nằm ở trên giường.Người trên giường sắc mặt nhợt nhạt,yếu ớt nhưng không kém phần yêu nghiệt,phải nói là rất đẹp.Nam nhân ở đầu giường nhìn nàng mà hết hồn nhưng thập phần vui mừng,thì ra đó là Xích Dãn _anh vệ của hắn.

Nàng đến bên giường,bắt mạch cho hắn,mạch đập hẳn không ổn định,sứt mặt nhợt nhạt,ở chỗ bị thương chuẩn bị vào quá trình hoại tử.Nàng xuyech xoa một tiếng,thì ra là *Hoại Tinh Tán*,thuốc giải của độc này rất dễ tìm,chỉ là rất ít người biết giải độc này,người bị độc này nếu một tuần sau không có thuốc giải thì độc sẽ phát tác toàn thân mà chết.Hôm nay là ngày thứ sáu rồi,thật may mắn.

Nàng kể đơn thuốc kêu người đi nấu,một số thì dậm ra để đắp vào vết thương.Bách Khang được phó soái là Lý Đạt dẫn đến phòng sắp xếp褥.Có người bưng thuốc vào cho nàng rồi cũng lui ra ngoài.Nàng đứng lên móm thuốc cho hắn,khoảng nửa khắc sau,về mặt hắn hồng hào hẳn ra.Nàng nhìn rõ mặt hơn, gương mặt góc cạnh,mắt to mày rồng này làm nàng xao xuyến,có gì đó nhói nhói ở tim khi thấy gương mặt này.Nàng cảm thấy rất thân thuộc,rất quen.Những giọt nước mắt tự bao giờ lăn xuống đôi má nhỏ nhắn của nàng.Nàng như sống lại trong cái hồi ức nào đó mà không thể nhớ ra, dường như rất thương tâm.

Hắn khe động đôi mi,hắn nhớ hắn đã bị thương.Tại sao còn chưa chết?Hắn muốn,muốn chết cùng nàng,hắn không muốn sống nữa.Bao năm nay,niềm tin nhỏ nhoi tìm nàng như vô vọng,bao năm hắn sống vậy quá mỗi mệt rồi.Hắn muốn đi xuống dưới cùng nàng,tìm nàng nơi chín suối.Hắn nguyện đi nàng có đi đến chân trời góc bể,hắn cũng quyết tìm được nàng.Nhưng sao,ông trời lại bất công với hắn như vậy(Trời ỉ Lại lỗi ta ra,hức...)Tại sao không để hắn chết đi?Phải chăng đây là sự trừng phạt dành cho hắn?Trùng phạt vì không tin tưởng tình yêu của nàng?

Hắn nhẹ mở mắt,hắn thấy một thân quen thuộc của một nữ tử.Phải hay không đây là mộng?Nữ tử đó chính là nàng,hai khoé mắt đang tràn đầy giọt lệ,đủ có trở nên cao và yêu nghiệt hơn trước,nhưng hắn vẫn nhận ra.Hắn...hắn đã tìm được nàng rồi,bao năm tìm kiếm toàn nhận được số không,mà đến khi hắn trúng độc nặng thì nàng lại xuất hiện.Phải hay không hắn cảm ơn lần trúng độc này?Nàng...nàng đang khóc vì hắn,vì hắn nha.Hắn mừng như chủ chó lâu ngày gặp chủ (tg ỉ Hức...Phong ca bị ta vì như chó luôn ơy,mà thôi tại ta hết biết diễn tả sao rồi)bắt dậy ôm lấy nàng.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 27: Tha thứ

Hắn bắt dậy ôm nàng.Nàng từ trong xúc cảm trở về,thấy một nam nhân ôm lấy nàng.Nàng tức giận,ngủ sao mà ăn đậu hũ của nàng trắng trợn như vậy,đủ có đẹp zai nhưng đừng đánh mắt hình tượng chứ.Nàng háit hắn ra

"Tên mõ nam nhân kia,người là gì mà ôm ta chứ?"

Ầm.Tùng cái sét đánh xẹt vào đầu hắn.Cái gì?Nàng không nhớ hắn?Phải rồi,có thể nàng rơi xuống núi nên mất trí nhớ chăng?Đúng rồi,chắc chắn là thế.Hắn suy nghĩ xong thì tiến đến gần nàng

"Thiên nhi,mới ba năm không gặp mà nàng đã wên vi phu sao?"Hắn trêu chọc

Ầm.Lần này là sét đánh ngang tại nàng(tg:Lời thần thích hay vk ck này hà ta,sao cứ thích đánh sét vào z?;Lời: Là nha đầu người kéo ta vô chứ ai?;tg:*cầm bàn thảo độc*oh)

"Cái...cái zê?Ta có lão công rồi sao?"mặt nàng đơ ra

"Đúng z"hắn nói xong rồi kể lại cho nàng nghe nhưng cũng có thêm mắm dặm muối (muối ỉ ột cho nó mặn)zô,cũng có lượt bỏ một số chi tiết

Nàng hậm hực bỏ ra ngoài luôn,như thế nào mà nàng có lão công rồi,nàng còn muốn tung hoành ngang dọc cơ.Nhưng sao,còn tìm nàng lại ảm áp và hạnh phúc như thế này?Chắc là do bị hắn chọc tức nên nhói máu cơ tim đây mà,chắc phải chế thuốc thôi(tg: người đầu,ta muốn tự tử thay một kẻ hết sức thông minh ử đây).Có một cảm giác gì đó hp,vui mừng nhưng lại có gì đó chua xót xen lẫn trong tâm tư nàng.Còn hắn,hắn mừng như điên đại,thông báo các tướng sĩ gọi nàng là vương phi.Hắn kể từ đó không còn mặt mũi ảm ụ nữa mà thay vào một nụ cười nàng tỏa.Đôi với Bách Khang,đó là một tin sốc dữ dội,anh yêu nàng rồi nhưng không dám nói,bây giờ thì mãi mãi không kịp.Anh đành buông tay mà chúc nàng hp.Sau đó vài ngày,anh nói muốn đi tìm người thân nên đã lên đường đi.

Sau một tuần,vết thương của hắn đã hồi phục hẳn,quân lính rất vui mừng còn nàng thì cảm thấy phiền.Kể từ hôm hắn khoẻ,hắn liền qua phòng nàng ngủ kế,nàng bực mình bèn tường tượng hắn là gối ôm mà ngủ luôn,rất thoải mái.Nghe ngơi không bao lâu thì quân Lân Thịnh quốc chiến đấu.Hôm nay là ngày chiến

Hai bên hưng phấn ngời ngời ra trận,nàng cũng không chịu ở nhà mà mặc giáp phục theo hắn.Hắn uy nghi,lẫm liệt hơn xưa vì có nàng bên cạnh.Hai bên giao đấu,hắn và nàng cũng lao vào chiến đấu,nhưng nàng không biết võ(mắt trí)nên không dễ ỷ có tên đáng sau chém lên.Vừa lúc đó,hắn thấy nàng sắp bị chém thì bay qua bao bọc lấy nàng và đỡ nhát chém cho nàng.Giấy phúc hắn ôm nàng,từng kí ức bị phong ấn trong nội tâm từng mãnh hiện lại trong đầu nàng.Từ việc nàng xuyên thành đầu trẻ,bị tử hôn cho hắn rồi đến việc tại sao nàng té núi.Tại sao?Tại sao hắn không tin nàng?Nàng cảm thấy đau khổ nhưng sẽ bỏ qua cho hắn bởi vì,khi nàng mất trí nhớ,nàng vẫn yêu hắn lần thứ hai.Nàng yêu hắn,yêu hắn thực nhiều dù hắn có thể nào với nàng thì nàng vẫn đồng ý.Vì một chữ "yêu".

Những giọt nước mắt rơi nhưng nàng không cho chúng tiếp tục như thế.Nàng đứng lên rồi đi hắn,hắn cũng bị thương nhẹ thôi,nhưng nhìn nàng khóc,bất giác tim hắn đau nhói.Phải chăng nàng đã nhớ lại?

Nàng lao vào cuộc chiến,hiết nhưng kẻ đã tổn thương hắn,từng tên từng tên một ngã xuống dưới lưỡi kiếm của nàng.Nàng đã bại quân Lân Thịnh quốc mà không tổn một binh tốt nào.Tiếng đồn về nàng vang xa,vì Vương phi của lãnh khốc vương gia đã trở thành huyền thoại,tieu diệt 3 vạn quân lính mà chỉ một mình.Các quân lính càng nể phục nàng hơn,như thế mới xứng đáng với chủ nhân của họ chứ.Sau đó,cả đoàn người trở về kinh thành.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 28: Lướt nhanh

Nàng và hắn trở về hai người lại trở về mỗi tình đang dang dở.Cũng như bắt đầu lại một duyên tình mới.Cả hai họ hợp cng nhau,cùng nhận được những lời chúc phúc cho tình yêu của họ.Tuy nhiên,có những tiểu tam(*) của chúng ta thì không hề vui vì như thái tử Lân Khuyết Ân,hắn ta cảm thấy buồn cùng một sự phân hận vô cùng to lớn đối với hắn.Tại sao hắn yêu nàng hết lòng mà không được còn hắn thì lúc nào cũng mang đến niềm đau cho nàng nhưng nàng lại yêu hắn.Hắn quyết phải trả thù,nhất định phải trả thù.Chiêu An Thu (hk nhớ thì quay lại chap 13 nha) á cũng là một kẻ đom phương yêu thích.À thích Lân Khuyết Ân nhưng hắn ta không hề thích á,á rất căm phẫn.Tại sao á yêu hắn ta nhiều năm như vậy,mà hắn không hề yêu á,tại sao lại yêu nàng chứ?Á rất ghét nàng,phải nói là thù nàng vì nàng cướp hắn ta của á.Á sẽ không để nàng bình yên đây.Lam Yên Chi khi biết nàng quay lại thì rất vui,nhưng lại có thấp thoáng nỗi buồn đâu đây.Cô biết có phải buông tay,nhưng sao con tim nó đau thế này,dau lắm.Bách Khang cũng thế,anh đau lắm khi nhìn nàng bên hắn,dau nhưng ại bảo anh lại là người đến sau chứ.Anh đành tìm kiếm một nơi nào đó,để trốn tránh tình yêu này.Bởi vì Lân Khuyết Ân cùng Chu An Thu tập kế,hạ độc phụ thân của nàng.Hắn và nàng đang lên Tuyết Sơn để hái được thảo.Bất ngờ ở Tuyết Sơn bị tập kích.Lam Yên Chi vì cứu hắn mà đỡ một kiếm chết.Nàng và hắn oán hận ngút trời mà tiêu diệt toàn bộ.Chỉ còn nàng và hắn đi tiếp.Vô tình gặp được một con Kim Long và Hóa Phượng,chúng nhận hắn và nàng là chủ nhân và giải trừ phong ấn làm hắn và nàng nhớ lại truyện trước kia.Lân Khuyết Ân và Chiêu An Thu sau khi bị nàng và hắn đánh bay xuống núi thì chưa chết,được Hắc Long và Khổng Tước cứu sống và cũng được giải phong ấn,nhớ lại truyện trước kia.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 29: Chuyện ngày xưa(Thượng)

Truyền thuyết kể về một nơi gọi là Thiên Giới. Là nơi của các vị thần tiên sinh sống, cũng giống như Hạ giới cũng có các gái và tình yêu. Người thống trị Thiên giới là Thiên Đế và Thiên Mẫu, họ là những người tài ba, đức độ, có công lớn chống quân Ma giới xâm lược của mấy triệu vạn năm trước.

Xưa có một bà già nghèo, chuyên mò cá bắt ốc... y lộn, lạc đề rồi. Xưa có ba tiểu tình tình chơi thân với nhau từ thuở trong bụng mẹ. Ba tiểu tình tình đó đều là nhân tài văn nam có ba(tg: câu này hơi lạ), là kiệt xuất nhất so với các tiểu tình tình cùng lứa. 1 nữ, 2 nam. Vừa mới sinh ra từ từ đã được Hoa Phương nhân làm chủ nhân, 2 nam từ mỗi người là Kim Long và Hắc Long. Từ từ càng lớn càng xinh đẹp, yu hơn hơn thêm. Được nhiều tiền nhân yêu thích, tuy nhiên từ từ ít ỏi. Hà Ngân chi chơi cùng với Từ Trọng. Chủ nhân Kim Long và Hắc Hư. Chủ nhân Kim Long. Rồi mỗi ngày khi lớn, Hà Ngân chờ nhận ra tình cảm của hai đứa bạn thân của mình. Hà Ngân không biết làm sao để không làm rụng nết tình của bạn cùng bà người trong trái tim của nàng đã yêu Từ Trọng. Nàng quyết định im lặng không nói ra nhưng đến một ngày, nàng vô tình nói ra tình cảm của mình nên Nhạc Hửu đã từ mặt với Từ Trọng.

Kể từ ngày ấy, ba người không bao giờ ngồi cười đùa nói chuyện như trước. Thư hỏi có ai ngồi nói chuyện vui vẻ với tình địch không? Trong một trăm năm qua, Hữu Nhạc và Từ Trọng luôn đối đầu với nhau, tạo nên bao sóng gió. Nếu yên tĩnh có Từ Trọng thì không có Hữu Nhạc và ngược lại. Tình hình cân bằng ấy kéo dài mãi đến một ngày.

Hôm ấy là hôm mai trời mọc cao trên những an mây xanh, những đám mây trắng bông trắng trôi dưới bước chân của chúng tiên. Các tinh tinh thì bé nhỏ, từ già đến trẻ, từ đến lớn hơn mướp kẹo đến hội trường thiên dài để xem... dánh nhau. Nhưng đây không phải trận dánh bình thường mà là trận dánh của bậc thiên tài ỷ thiên tài. Trận dánh giữa đại siêu cấp tiên nhân trẻ tuổi, Tử Trọng, Hắc Nhạc giữa đại siêu cấp bậc thiên tài của hai bên để chọn đại nhân vật quan trọng của hôm nay. Hai nhân vật chính thì từ xuất hiện, Tử Trọng cười Kim Long cách ỷ mạnh, mặt trận trường báo màu đen ỷ ỷ lăm lăm, xung đáng là một đại tiên kiệt xuất. Hắc Nhạc cười Hắc Long tạo nhả, một trận trường báo màu trắng đáng chú sinh, sinh không hề phân anh đàng. Hai bên bắt đầu giao chiến, không ỷ nương nhịn ỷ. Có thể nói dánh ba ngày ba đêm không phân thắng bại, hai người ngang sức nhau. Những đường võ cử liên tục tung ra để hạ đối phương, đây không phải là trận thi mà là trận quyết chiến sinh tử. Kim Long và Hắc Long là đôi bạn ngạn đối ngố, lúc hai ỷ tiểu chủ nhân này chưa ra đời cơ. Nhưng hai tiểu chủ nhân này tạo một kiện chứng thật đau lòng nhà. Hai thiên tử quyết chiến nhưng trên mặt ỷ chữ "giả" võ "hảo" hơn. Nhưng người trong cuộc thì không hiểu nhiều như thế, chỉ lo nóng ruột cho người mình ỷ. Vì như không được bạn gái của Hắc Long thay bạn mình ỷ là "đau thương" nên nóng ruột như vậy vào dánh Kim Long trong cuộc. Haizz, thế là mặc dù biết thiên tài của đôi bạn này, Hoa Phượng - bạn gái của Kim Long cũng không lý luận ỷ gì nhào zò dánh Hắc Long cùng Không Tước. Không biết tại sao nhưng Không Tước cùng Hoa Phượng là ỷ phùng địch thủ lâu lắm rồi, có lẽ lúc mới sinh thì phải. Bốn thiên thủ dánh nhau, cuối cùng đều bị trọng thương mà rơi xuống trần gian, có lẽ là cách tốt nhất để tránh khỏi vòng xoay khó xử này

Lia máy quay về hai nhân vật khác đang đánh nhau kịch liệt trên sân nhà, này giờ nhiều chuyện đủ rồi. Từ Trọng và Hữu Nhạc đánh nhau long trời đất lở, hình như muốn phá thiên thi phãi. Còn sần đâu à? Đường nhiên bị hai người đánh sắp tử lâu. Hai người vẫn điên đầu sinh tử. Khi thấy Kim Long bị trọng thương, Từ Trọng lo lắng nên mất cảnh giác, thừa lúc đó Hữu Nhạc đã giết một chương vào Từ Trọng. Có thể nói đó là đòn chí mạng, lực đánh được lấy từ thời cha sanh mẹ đẻ đến giờ.

Thần thì Tử Trọng được bao quanh những đám trắng như tuyết,rất đẹp.Nhưng trong thời điểm này,sao toàn là bi thương và đau đớn.Vì khi những tình linh chuẩn bị phải ra đi,hoặc nói cách khác là đầu thai chuyển kiếp xuống hạ giới,vì một nguyên nhân nào đó sẽ xuất hiện những đám trắng tuyết này bao quanh.Có lẽ, Tử Trọng sắp phải xa nơi này rồi, và sẽ xa cả kia nữa, và sẽ xa cả gia đình này nữa hay tâm đầu chữ đểu lạng,họ có bộ tam tiền nhân gồm Tử Trọng,Hữu Nhân,Hà Ngồn làm chủ tiêu diệt đến,có thể là họ đi.Nhưng bây giờ mất đi một thì có còn là bộ tam không?

Vừa lúc đó, đường được mở ra. Một nữ tử thanh y chạy đến. Khuôn mặt khuyếch thành vế nước mắt mà lảm lem. Nữ tử đó chính là Hà Ngón. Nàng cố chạy đến đón trăng ấy để chạm Tử Trọng. Nhưng nó đã biến mất trước mặt nàng, trong khi nàng chưa no trước một giọt. Mệt mỏi nhất, nàng phải sa đà tới Tử Trọng đi đ rồi! Nàng ngồi bệch dưới đài, quên cả lối thoát, còn đau và bị tiếng bang thanh ngọc khiết, cao cao tại tiếng bang thanh ngọc ngà ở cửa hôm qua, còn đau vì vị tiền quý cường dược cũng tiến về phục? Nhìn thấy bây giờ thật yếu đuối, tràn ngập niềm bi thương, thất chí thương tâm ai nàng thốt nhẹm: à dầm.

Nàng đứng lên, cười. Một nụ cười tràn ngập đau xót. Còn đau nụ cười tình nghịch của hôm qua. Nàng nhanh chóng tự đánh chính mình, một tay nội lực đánh vào tim rồi cũng giống như Từ Trọng được tuyết bao quanh. Trước khi biến mất, nàng còn nói

"Ta hận huynh, vạn lần hận huynh_Hữu Nhạc"

"Từ Trọng, đợi thiếp. Dù chàng có ở thiên hà xa vạn dặm hay đại dương sâu vạn thước. Ta cũng quyết tìm bằng được chàng"

Rồi sau đó, hình ảnh nàng càng mờ dần rồi biến mất. Hôm nay quả là một ngày bị kịch, không, là một đại bị kịch mới đúng. Vì sao hai vị tiên trong bộ ba thiên tài lại ra đi một lượt. Vậy thiên giới sẽ ra sao?...

Tình là chi?

Mà làm con người trăm luan

Đôi khi ngọt ngào

Đôi khi lại đắng cay

Có thể không? Đừng dính phải tình yêu

Đứng giữa đất trời

Hiên ngang tự tại

Nhưng giờ đây

Không có chàng

Thiếp chỉ có xác mà không hồn

Vậy thì, hãy cùng xuống cứu tuyến

Xây dựng thành đôi uyên ương đẹp...

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Chuyện ngày xưa (Trung)

Yêu một người

Cần hay không chiếm hữu?

Hay

Lặng thầm chúc người đó hạnh phúc?

Yêu???

Có lẽ, câu hỏi này mãi không có câu trả lời nếu chưa từng trải.

Nhưng

Liêu con người có chấp nhận không?

Mọi chuyện diễn biến quá nhanh, nhanh đến độ chỉ trong cái chớp mắt. Ho lại mất đi một tiên nữ trong bộ ba thiên tài. Ho không chấp nhận, không hề chấp nhận như thế. Tại sao chứ?

Không khí tràn ngập mùi vị bi thương. Mới đây thôi, họ còn ồn ào náo nhiệt cơ. Sự đời quả thật khôn lường, nổi mắt mắt của thiên giới liệu có được lấp đầy không?

Nàng đi rồi! Thời sự đi rồi! Lỗi do Hữu Nhạc hán phải không? Nếu hán không có chấp thì sao nhỉ? Có lẽ bây giờ họ vẫn vui và nói chuyện với nhau, đâu ra cơ sự ngày hôm nay. Trong một trăm năm qua, hán chưa từng vui về. Chỉ biết tìm cách đối đầu với Từ Trọng. Giờ hán ta cũng đi rồi, hán vui chứ? Hai người họ đều đi rồi.

Phải rồi, hẳn không thể để Tư Trọng cùng Hà Ngọn hạnh phúc nơi chốn xuôi được. Hẳn phải ngăn cản. Nghĩ thế, hẳn cũng liền đánh mình. Một tay thay lực đập thẳng vào đầu, có sống được không? Nhanh tức khác, hẳn cũng được tuyệt bao học rồi nhặt đống mùi vị kinh ngạc ấy. Hừu Nhạc... Hừu Nhạc cũng đi rồi sao? Ba vị tiên của họ còn đâu? Oa...

Có nhiều tiên nữ không chấp nhận được sự thất đau lòng này mà ngã đi. Lại một người nữa ra đi thật sao? Còn...còn một tiên nữ hơi kém hơn 3 người họ một chút, Thiên giới song xu Hồ Liên Tinh cũng là chủ nhân của Không*

Tước.

Mọi chúng tiên đều rơi ánh mắt đến Hồ Liên Tinh,Giờ đây,trên khuôn mặt trắng trẻo của nàng lấm lem nước mắt.Phải,nàng yêu thầm Hưu Nhạc lâu nay.Nhưng tình cảm của Hưu Nhạc dành cho ai,nàng hiểu rõ.Tuy nhiên,tình yêu nàng dành cho hẳn quá sâu đậm,sâu đến không thể rút ra.Nàng luôn bên cạnh cổ vũ Hưu Nhạc suốt những năm tháng tình bạn của hẳn bị rạn nứt.Nhưng một cái cười thôi hẳn cũng không dành cho nàng.Là nàng yêu đơn phương thôi,hẳn đâu biết.Hằng đêm chăm sóc hẳn khi hẳn say rượu,hẳn biết nàng đau thể nào không?Giờ đây nhìn hẳn ra đi,nàng sẽ ra sao?Cuộc sống của nàng sẽ không còn mặt trời.Vậy thì nàng sẽ theo hẳn,bầm hẳn suốt kiếp.Cũng như thể,nàng cũng tự đánh mình,rồi những bóng tuyết trắng tinh đưa nàng về thế giới bên kia.

Hồ Liên Tinh thực ra không phải được sinh ra đã là tiên như ba người kia.Nàng là cứu vĩ hồ ly hiếm thấy nhất thế gian.Năm 10 tuổi,nàng vẫn là con hồ ly trong trắng ngây thơ.Nàng chỉ là tiểu bạch hồ nhỏ bé,yếu đuối chuyên bị người trong dòng tộc bắt nạt.Trong một lần chị họ đánh tiểu hồ nàng bị thương.Nàng đã cố chạy và được một tiểu tiên cứu giúp.Đó chính là Hưu Trọng,lần đó ba người họ trốn xuống trần chơi nên giúp nàng.Kể từ ngày đó,tiểu hồ nàng ngày nhớ đêm mong.Nhưng nàng biết,không trở nên cường đại thì sẽ không gặp được Hưu Trọng.Hồ ly khác luyện 100 năm thành người,1000 thành tinh,1500 năm thành yêu 2000 năm thành bán tiên và 5000 năm thành tiên.Nhưng nàng chỉ luyện 3000 năm đã trở thành tiên.Lúc lên được thiên giới thì rất mừng,nàng đã phải chờ đợi 3000 năm cơ mà.Nhưng sao toàn là thất vọng.Hưu Nhạc của nàng đã yêu ai kia,không còn kịp cho nàng rồi.Nàng vẫn chờ đợi,chờ đợi đến khi chàng đổi ý.1 triệu năm chờ đợi chàng.Nhưng chàng có biết.Nếu gặp lại chàng ở kiếp sau,nàng quyết không buông tha chàng,sẽ tìm mọi cách mang chàng về dù có chết một lần nữa.Lời thề đã định căng là lúc nàng nhắm mắt.Bỏ qua một triệu ba ngàn năm tiên thuật để chạy theo tình yêu,liệu có đáng.

Đôi khi con người cứ lo đuổi theo tình yêu phía trước

Mà lại quên rằng

Ở phía sau,vẫn có người chờ đón ta

Tình yêu là thế đấy,

Theo tình tình chạy

Mà trốn tình tình theo

Nhưng con người có nhận ra?

Hay vẫn đắm đuối yêu đương mù quáng?

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 31: Chuyện ngày xưa (Hạ)

Hà Nhiên tiên từ là mẹ của Hà Ngôn còn Phong tử là nhân là phụ thân của Từ Trọng.Hai người đau lòng cho đứa con tội nghiệp của mình.Mặc dù hai người đã biết trước nhưng không tránh khỏi đau xót.Duyên số là duyên số,việc này đã được trời định từ lúc chúng mới sinh ra cơ.Nên dù là thân tiên cao cấp như họ cũng không thay đổi được.Giữa ba người họ có sợi dây tình duyên gắn kết với nhau,mãi không thể đứt . Ngôn Nhiên và Phong tử nghĩ ra ý tưởng mới, chạy đi mua chuộc Nguyệt lão se duyên cho họ lâu bền một chút.Nhưng rất tiếc,Nguyệt lão là vị tiên công tư phần mình,chỉ theo ý trời mà làm việc,cự tuyệt rõ ràng hai người kia.Hai người họ ủ rũ trở về Lục Thần hoa viên,lấy Lục Nhân Gương ra nhìn cuộc sống của con mình dưới trần gian.

Bốn người đầu thai xuống trần gian,Hà Ngôn tên Lục Thiên Anh,Từ Trọng là Hiên Viên Triệt,Hưu Nhạc là Lưu Uy và Hồ Liên Tinh là Nhạc Như.(Nghe quen hông,chap 3 á)

Lúc rơi núi và chết,linh hồn của Lục Thiên Anh lạc thời không.Cho nên nàng mới trở thành trẻ em ở thế kỉ XXI.Vì lỗi của Thần Thời Không nên ông ấy đã hứng chịu cơn chửi rủa từ phụ mẫu của hẳn và nàng.Kết quả pải tốn 100 năm công lực mới đưa được nàng trở về.

Và chuyện cứ thế tiếp diễn.Nàng từ sát thủ thế kỉ XXI trở thành tiểu thư thừa tướng phủ và bây giờ là vương phi _Lãnh Thiên Khuynh.Hắn trở thành vương gia Hiên Viên Vương Phong _lão công của nàng.Hắn ta trở thành thái tử Khuỵết Ân và cô ta trở thành Chiêu An Thu.

Họ luôn lẫn quẩn bên nhau đôi đôi kiếp từ mấy chục triệu năm qua.Cho dù sống,họ cũng sống cùng nhau,chết nguyện cùng nhau.Không thể tách rời,nhưng chưa bao giờ tách rời.Giữa họ có sự liên kết với nhau,không hề xa được.Mong rằng,ở kiếp này họ có thể giải quyết,đăng trốn chạy bằng cách ra đi,chấm dứt bằng cách chết đi nhưng không thể làm tốt được.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](#).

Chương 32

" Đôi khi,ta nên nghĩ về một khía cạnh nào đó thì mọi chuyện sẽ dễ dàng chấp nhận hơn,một khía cạnh khác cũng trên một sự việc,trên cùng một không gian và thời gian.Cuộc sống này cũng như một bài toán cân bằng hóa học,ta không thể thay đổi về các chất nhưng ta có thể thay thế được các hệ số và làm hại về cân bằng lại với nhau. Và thực nhiên,sẽ không dễ để giải một cách nhanh chóng và chính xác. Đồng nghĩ với việc chấp nhận, nếu định mệnh là các chất hóa học thì sự lựa chọn và giải quyết vấn đề của chúng ta là những hệ số,các chất hóa học không thể thay đổi về số mà chỉ có hệ số có thể thay đổi. Thậm chí chúng thay đổi tăng số của chất. Thế tại sao chúng ta không thay thay đổi một lần? "

Đó là câu nói từ một quyển sách khi còn ở hiện đại mà nàng đã đọc. Giá như Lãnh Khuỵết Ân hiểu thì hay rồi. Tại sao hẳn ta không chịu buông tay nàng chút,tại sao hẳn ta cứ mãi dầy vò họ chứ? Nhưng phải làm sao khi chính nàng cũng chẳng bao giờ muốn buông tay hẳn (Vương gia) giấy thôi. Nàng cảm thấy xót xa thay,thay hẳn ta và cả nàng ta (Chu An Thu),họ đều mang trong lòng tình yêu mãnh liệt,khạo khát yêu và được yêu. Nhưng đáng tiếc, hai người họ lại đặt tâm sai chỗ, trao tìm nhầm người.

Hắn và nàng nhanh chóng bay trở về cái phụ thân của nàng.Trong đêm tối tĩnh mịch, không gian im lặng lạ thường, trên trời cao là vầng trăng vàng sáng mờ ảo càng làm không gian thêm quỳ dị. Gió thổi nhẹ nhàng làm các tàn cây và chạm vào nhau rì rầm như đang trò chuyện.

Nàng và hẳn đứng lại ở một góc cây nghỉ ngơi.Nàng ngồi xuống,hắn bắt thò về nướng,hai người dù rất nóng lòng muốn về đến phủ để biết tình trạng phụ thân nàng nhưng khi lực không cho phép.

Hai người ăn xong thì bỗng trời nổi gió,có gió nổi lên một cách quỳ dị. Những cơn quạ trong rừng bay lên, kêu thảm thiết như có cái gì đó rất đáng sợ.

Gió thổi mạnh rồi ngừng hẳn. Những tán cây va đập vào nhau cũng kết thúc. Hẳn đứng che chắn cho nàng rồi bỗng có hai y nhân mặc hóa bào xuất hiện. Một nam nhân và một nữ tử.Nam nhân mang trên mình sự cuốn hút kì lạ, vẻ ngoài thư sinh ấy không thể nào che đi vẻ đẹp xuất thần nhập quỳ của nam nhân ấy. Trên gương mặt sắc góc cạnh, những đường nét như tạo hóa đã ban cho nam tử ấy làm người đời diện khó mà quên được (nhưng làm sao đẹp bằng Phong ca de chứ) nam tử ấy không ai xa lạ chính là Lãnh Khuỵết Ân. Nhưng hôm nay, hẳn có điều gì khác lạ. Trên trán xuất hiện một hình xăm hắc hóa.

Nữ tử yêu kiều kia cũng khoác trên mình bộ hóa y, gương mặt sắc sảo xinh đẹp tựa thiên thần làm đôi phương không kìm lòng được chỉ muốn ôm lấy mà thôi (nhưng Thiên tỷ vẫn là đẹp nhất) nữ tử ấy chính là Chu An Thu. Trên trán Chu An Thu cũng mang một hình xăm hắc hóa.

Bốn người đối diện nhau mang suy nghĩ riêng của mình. Nàng đang cố nhớ ra một điều gì đó. Hình xăm hắc hóa? Chẳng lẽ hai người họ đã nhập ma đạo sao? Nàng nhớ mẹ nàng từng kể, những người trong ma đạo luôn có một ấn ký trên trán. Tuy theo cấp bậc mà xếp theo màu. NGười có chức vụ cao nhất, tức ma chủ chính là hình xăm hắc hóa.

Nhưng nàng không hiểu, trong thời ngắn không gặp tại sao hai người họ có sự thay đổi lớn như thế? Họ đã gặp chuyện gì? Dòng suy nghĩ của nàng bị cắt đứt bởi tiếng nói của Lãnh Khuỵết Ân :

- Cuối cùng ta cũng tìm được nàng rồi haha. Nàng có biết tìm nàng ta vãi và thể nào không? Chính hẳn ta cướp đi nàng mới khiến ta như thế này.

Nghe Lãnh Khuỵết Ân nói, ánh mắt Chu An Thu hiện lên nỗi buồn mang mác rồi nhanh chóng biến mất như chưa hề tồn tại. Nàng biết điều đó nhưng không nói gì bởi một sự thối mắc đang cắn tháo gỡ, vì sao họ trở nên thế này? Bỗng bên nàng xuất hiện một luồng sát khí khá mạnh và nồng đậm. Kế bên nàng chỉ có thể là hẳn thôi. Trên khuôn mặt hơi nheo bụi bởi đi đường nhưng không thể nào che đi vẻ đẹp xuất chúng của hẳn. Thật đẹp! Nàng ngờ ngẩn chốc lát rồi mới hỏi phục, haizz... Lân nào cũng bị hẳn hút hồn hết á.

Nàng hiểu vì sao hẳn tỏa ra một sát khí nồng nặc như thế. Đơn giản vì họ chính là người giết Lam Yên Chi. Nàng muốn an ủi hẳn, nắm tay hẳn như muốn nói vẫn còn người đồng hành cùng hẳn. Rồi...

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](#).

Chương 33

Rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến, hai bên va vào đánh nhau quyết liệt. Mỗi người đều mang nỗi oán thù riêng, nhưng oan oan tương báo bao giờ dứt?

Thế mạnh đang nghiêng về phía hân và nàng, chỉ cần ba khắc nữa thôi, cuộc chiến sẽ kết thúc. Tuy nhiên, vào giờ phút quan trọng nhất thì bỗng có một ánh sáng chớp đó làm bầu trời vốn tối mịch nay trở nên đỏ rực. Vật thể ấy rơi xuống mặt đất và nhanh chóng làm bụi mù mịch bay lên. Hân và nàng đang suy nghĩ về việc này thì bỗng có một lực mạnh mẽ đánh up xuống làm cả hai bị thương.

- Hahaha... thật đúng thời khắc_ Lãnh Khuyết Ân cười lên một cách quỷ dị

- Các người có biết đây là gì không?_ Chu An Thu nhếch môi

- Đây là hóa linh châu. Nó có sức mạnh phi thường giúp chủ nhân thống nhất tam giới...hahaha_ Lãnh Khuyết Ân

- Các người...Phụt_ Hân tức giận, nhưng bởi cú đá thương quá nặng khiến hân phun máu

- Phong, chàng có sao không?_ Nàng vô cùng lo lắng chạy đến đỡ hân

- Ta không sao_ Mặc dù trọng thương nhưng hân không muốn nàng vì hân mà lo lắng

- Các người cứ ở đây mà chàng chàng thiếp thiếp, ta đi thống nhất tam giới đây_ Lãnh Khuyết Ân nói rồi nhanh chóng phát áo đi, theo chân là Chu An Thu

Cả hân và nàng đều bị thương quá nặng, dù là bước một bước cũng không thể lên. Dù không muốn, nhưng bây giờ họ đã bị ngắt đi.

=====

Ở một thế giới khác

Ta đang ở đâu? Nơi này là nơi nào?

Trong ký ức mơ hồ bỗng trở nên liên lạc. Đầu có đau quá, chuyện gì đang xảy ra đây? Bỗng có tiếng nói vang vọng bên tai cô

- Chi Chi...hức...con tỉnh rồi sao?_ tiếng một người phụ nữ, mặc trên người là một chiếc váy liền thân trắng. Tuy tuổi ngoài tứ tuần nhưng vẫn rất trẻ trung

- Di đi là ai vậy_ Cô từ từ ngồi dậy, miệng hỏi nhưng mắt cô đang quan sát khắp phòng.

Căn phòng này thật là, không giống nơi cô ở, giường thật êm. Khắp nơi toàn màu trắng, trên đầu cô hình như có vật gì phát sáng rất đẹp a. Thêm vào đó, cách ăn mặc của di đi trước mặt rất lạ. Chẳng phải cô đã... nghĩ đến chuyện đó, nước mắt cô đã trào ra

- Chi Chi, con...con còn đau ở chỗ nào không hở?_ người phụ nữ trước mặt thấy cô khóc thì vô cùng lo lắng

- Di đi, con không sao_ Cô gạt đi giọt nước mắt khi nhớ về chuyện cũ, nhưng khi nghe có người hỏi thăm cô như vậy, cô rất ấm lòng. Mẹ cô đã mất từ lâu, chẳng còn ai quan tâm cô như vậy nữa

- Con sao vậy? Ta là mẹ của con mà, người phụ nữ nghi vấn

Mẹ, mẹ của cô sao? Mẹ cô đã mất lâu rồi cơ mà. Nhưng...nhưng chẳng phải cô đã chết rồi sao? Vậy này giờ chuyện gì xảy ra?

Nhiều câu hỏi được đặt ra, đầu cô rối mù cả lên. Đứng rồi, gương...có phải xem lại mình

- Di đi, lấy giúp con gương...gương_ Cô gấp gấp

Người phụ nữ ấy nhanh chóng đưa tới cho cô chiếc gương. A! Chiếc gương này thật sáng, không vàng mờ như nhiều cái cũ của cô. Sau khi soi gương, vẫn không có gì thay đổi. Chi là mặt cô trắng bệch, không hồng hào thôi. Vậy, cô đang bị lạc trong thế giới nào đây? Chẳng lẽ là tái sinh sao?

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 34

Ta từng hỏi, liệu gặp người, yêu người là đúng hay sai? Nhưng câu trả lời, ta không bao giờ có. Người giúp ta trải nghiệm nhiều thú vị, nhiều điều mà trước đây cuộc sống cô độc của ta chưa từng trải qua. Người là người mang đến hạnh phúc, mang đến tương lai, mang đến những điều tuyệt vời nhất cho ta. Nếu người mất đi vĩnh viễn, ta cũng chẳng thiết sống nữa, chỉ vì một chữ Yêu, ta nguyện cùng người đời đời kiếp kiếp, cùng sống cùng chết, một đời một thế một đời. Vì sao ư? Vì ta thất lòng yêu người.

=====

Câu chuyện kéo dài có lẽ cũng đến hồi kết thúc...

Hân tỉnh dậy, thấy bản thân và nàng cùng nằm ở bìa rừng. Hân định ngồi dậy nhưng kỳ lạ thay, hân không thể cử động được, cả người hân như nặng trĩu, không nhắc nổi cánh tay. Chẳng lẽ... trong đầu hân chợt nhớ về điều gì đó. Phải rồi, khi giao chiến, hân đã dùng thân cơ chờ cho nàng nên có lẽ, bây giờ lực phụ nữ tưng của hân đã tan nát. Trong lòng hân nổi một trận cuồng phong " Phụt..." Một ngum máu tươi bị ho ra. Có lẽ, sự sống của hân chỉ còn đếm bằng giây phút ngắn ngủi.

Nàng hoảng tỉnh dậy, lắc nhẹ đầu để đỡ choáng. Bỗng nhìn thấy hân thò huyết, nàng hốt hoảng vô cùng.

" Chẳng...chàng có sao không?" Nàng nhanh chóng đỡ hân ngồi dậy, giọng run run.

" Cảm ơn nàng đã bên cạnh ta, bên cạnh ta đến giờ...ờ phút...t này." Giọng hân ngập ngừng, yếu dần, yếu dần.

" KHÔNG!!! Ta không cho chàng rời bỏ ta, ta không cho phép chàng làm điều đó." Nàng uất nghẹn, giọt nước mắt lấp lánh như hạt ngọc của nàng nữ vương vô tình bắt đầu rơi, lấm tẩm làm nhoe cả tầm nhìn.

"Ta...ta xin lỗi, xin lỗi." Nắm chặt tay nàng, hân nói một cách yếu ớt và khó khăn.

" Đừng bỏ ta, được không?" Nàng cần một lời hứa, nàng không muốn hân biến mất, không muốn hân xa nàng. Nàng lại nắm chặt bàn tay hân.

" Xin lỗi, ta không...ng the...ế thực hiện rồi." Tay hân dần buông lỏng, nhẹ nhàng khép đôi mi cong vút của mình. Ngay khoảng khắc ấy, tim nàng đau, đau lắm. Đau như thể xé cả ruột gan, bóp nát con tim bé nhỏ của nàng. Nàng như chết lặng, đưa tay sờ gương mặt tuấn mã tuyệt đẹp của hân.

" AAAAAAAAAAAAAAAAAA...." Đau khổ tột cùng, nàng không thể làm gì hơn ngoài hét lên thật lớn. Nàng thật ra cũng yếu đuối lắm, đâu được mạnh mẽ như vẻ bề ngoài. Nhưng đáng tiếc, phút giây này nàng lại trở về với cô đơn, chẳng còn ai bên cạnh nàng nữa. Nàng cảm thấy thật bất lực, học vô để làm gì? Tài giỏi để làm gì? Rồi cục người mình yêu thương nhất cũng không thể bảo vệ tốt.

" Chẳng có biết không? Sự tồn tại của ta là vì chàng, ta từ ngàn năm xa xôi kia đến đây cũng vì chàng. Tất cả đều vì chàng. Nếu chàng chẳng còn trên đời này nữa, ta cần chi thiết sống, cần chi tồn tại." Ôm lấy xác hân, nàng tự lẩm nhẩm như một kẻ điên, nhìn về một phương vô định, đôi mắt xinh đẹp ngày hôm qua đã lấp đầy nước mắt và thật vô hồn.

Trời đổ cơn mưa nặng hạt, nàng vẫn ngồi đó, ôm thật chặt xác của hân, nàng bỗng nhớ những kỉ niệm lúc nhỏ của mình và hân

" Nàng có làm sao không vậy,nếu lỡ nàng té chân thương thì làm sao trở thành nương tử của ta được"

" Buông"

"Nàng biết nói?"

" Ta có miệng không cho ta nói à."

...

Nhếch môi cười, những kỉ niệm đẹp thật nhanh chóng trôi qua. Giờ đây, chỉ có mình nàng, nàng phải chống chọi với cuộc sống sao đây? Trời vẫn mưa như thế, nhưng mỗi lúc càng lớn hơn, lớn hơn. Vì sức khoẻ còn yếu, lại vừa bị một cú sốc bị thương như thế, không chịu nổi nữa, nàng liền ngất xỉu bên người hắn.

Đến đây thì cả hai

chắc sẽ phải dừng lại

Đoạn đường kia ngày mai

em sẽ không cùng đi

Chúng ta đâu vẫn yêu

phải nói câu chia lìa

Bờ duyên phận

không cho mình bên cạnh nhau

Nắm tay người rất lâu

chẳng biết phải làm sao

Từng buồn vui ngày xưa

không dễ phai mờ đâu

Trái tim này khắc sâu

những phút giây ngọt ngào

Ánh mắt và

mù cười ấy đã in trong đầu

Ôm chặt người một lần sau cuối

Lòng tan nát anh cố gượng

cười

Chúc cho người

ngày mai sẽ luôn luôn yên bình

Còn yêu sao phải xa nhau

Phải quên bao kỉ ức một thời

Chắc tại trời không muốn mình

Được gần nhau yêu nhau mà thôi

Từ đây ta sẽ chia xa

Khẽ lau khô khóe mắt nhạt nhòa

Số phận mà đành nên khóc

Hãy chúc cho nhau câu bình an

Hoài yêu anh mãi yêu anh

Sẽ yêu anh đến suốt cuộc đời

Nếu chọn lại em vẫn chọn

Được gặp anh yêu anh mà thôi

Hoài yêu em mãi yêu em

Sẽ yêu em đến suốt cuộc đời

Nở nụ cười chào nhau nhé

Duyên phận bắt ta

xa nhau rồi...

[Duyên phận ý trời]

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

" Vương Phong..." Nàng từ trong cơn ác mộng choàng tỉnh dậy. Đầu tóc rối tình, mặt lấm tấm mồ hôi gọi tên hắn.

Trong giấc mơ, nàng thấy nàng đi vào một thế giới nào đó, bốn bề đều là sương mù dày đặc, không thể tìm thấy lối ra. Lúc đó, hắn đến bên nàng nắm lấy tay nàng bằng đôi bàn tay ấm áp của nàng, dắt nàng tìm lối thoát. Đến khi tìm được ánh sáng, hắn bỗng buông tay nàng rồi chạy đi, bóng hắn mờ dần, mờ dần sau tiếng gọi thầm thiết của nàng.

" Thiên nhi, Thiên nhi con không sao chứ?" Vừa lúc đó, một người phụ nữ bước vào. Thấy nàng vừa tỉnh liền chạy đến bên giường nàng.

" Mẫu...mẫu thân, sao người lại ở đây?" Thì ra đó là Hà Nhiên tiên tử.

" Nha đầu ngốc, ta mà không xuống đây thì ta sẽ hối hận suốt đời đó." Bà cốc nhẹ vào trán của nàng, mắt yêu.

" Đứng rồi. Vương Phong, chàng ấy đâu rồi?" Bỗng nhớ tới hắn, nàng trở nên kích động.

" Đừng kích động, coi chừng đứa bé trong bụng con đấy." Bà chỉ vào bụng nàng, từ tốn nói.

" Con...con mang thai rồi sao?" Nghe tin bất ngờ, nàng ngạc nhiên hơn bao giờ hết.

" Ân, con đường thai cơ tốt. Hắn đã bị tổn thương lục phủ ngũ tạng, hơi thở yếu ớt, ta sẽ cố gắng hết sức. Con hãy an thai cẩn thận. Tam giới đang trong tình thế nguy hiểm, đây là kiếp sinh tử của con, chúng ta không thể nhưng

tay vào. Thuộc ta để trên bàn, ta ra đây." Nói xong, bà ra ngoài không quên khép cửa lại.

Nàng nở một nụ cười, không biết nên hạnh phúc hay đau khổ đây? Thì ra, bên trong chiếc bụng nhỏ nhắn này đã mọc nên mầm non chứng minh tình yêu của nàng và hắn.

"Baba đứa bé, chàng có biết không hả? Bên trong người ta đã mang giọt máu của chàng. Nếu chàng không tình đây, ta sẽ cho chàng ...tuyệt từ tuyệt tôn đây, nghe chưa?" Mặc dù nói thế, nhưng nàng ôn nhu vuốt ve chiếc bụng nhỏ xinh của mình, cầu mong cho tiểu bảo bảo luôn bình an và hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 36: Ngoại truyện 1

Lãnh Khuyết Ân và Chu An Thu sau khi bị đánh bay xuống núi thì rơi nhầm vào kết giới của Thiên đế để phong ấn ma tôn, cũng nhờ đó mà ma tôn thoát ra ngoài.

Bị nhốt trong kết giới 5000 năm, tâm trí và sức lực dường như đã cạn kiệt. Ý định thống nhất tam giới của ma vương thần thánh đã tan không còn một mảnh, chỉ muốn an hưởng những ngày còn lại bên cạnh ma phi yêu dấu của mình. Vì thế, ma vương quyết định truyền lại công lực mấy ngàn năm cho hai người đã cứu mình khỏi kết giới đen tối kia cũng chính là Lãnh Khuyết Ân và Chu An Thu. Sau đó, ma vương cũng truyền lại tước vị cho họ rồi vứt áo ra đi cùng ma phi của mình, không quan tâm thế sự, vào rừng sâu sinh sống.

Còn chuyện hòa linh châu là do Lãnh Khuyết Ân đọc trộm từ sách mật của quốc sư Lãnh Thịnh quốc nên mới biết được.

Tình yêu sâu nặng của Lãnh Khuyết Ân nay đã hóa thành hận ý ngút trời, chỉ mong hành hạ hắn ta (Hiên Viên Vương Phong) đến chết dờ sống dờ mới thôi. Như vậy, để nàng hiểu được nỗi đau mà Lãnh Khuyết Ân hẳn phải chịu khi nàng hết lần này đến lần khác hương tiêu ngọc vấn trước mặt hắn. Nỗi đau cao xé tâm can ấy, hẳn phải trả lại từng người, từng người một. Có điều hẳn không ngờ, chỉ vì sự chấp mê bất ngộ này mà hắn bị trừng phạt một thời gian dài. Mỗi mỗi sau đó nữa, khi chợt nhớ lại, hẳn vẫn còn cảm giác rùng rợn không dám nhìn về quá khứ. Nhưng đó là chuyện của sau này thôi.

Chu An Thu có vẫn thế, vẫn yêu một người không thay đổi. Cô không chán ghét nàng ta (Lãnh Khuyết Thiên), ban đầu là chút tâm tư ghen tỵ, mà giờ đã chuyển sang ngưỡng mộ. Bởi vì nàng ta rất tốt, rất lương thiện, nhưng điều đó không quan trọng bằng việc nàng ta nắm giữ trái tim người có hết lòng yêu thương. Nhưng không sao hết, chẳng phải bây giờ người duy nhất bên cạnh hắn (Lãnh Khuyết Ân) là cô sao? Chỉ cần bên hắn, dù có xảy ra chuyện gì có cũng không quan tâm, chỉ cần bên hắn, cô sẽ hạnh phúc. [Khụ... yêu đến hết thuốc chữa rồi] Có bây giờ không còn điều ngoài tùy hứng như một đứa bé bị chiều hư nữa. Cô thay đổi rất nhiều, nhiều đến mức có chẳng nhận ra chính mình. Nhưng nếu hắn thích, có chẳng bao giờ ngăn ngại.

Sau khi điều tra được tung tích của hắn(Vương Phong) và nàng. Lãnh Khuyết Ân và Chu An Thu lập tức đi đến chặn đường dành người và mọi chuyện cứ như thế tiếp diễn. May mắn lấy được hòa linh châu và đã thương hắn, Lãnh Khuyết Ân lấy làm thỏa mãn và vui sướng. Nhưng khi nhìn thấy nàng bị thương cũng không nhẹ. Hẳn lấy làm đau đớn, xót xa. Phải chăng, mọi chuyện đã đi qua xa? Liệu có thể quay đầu hay không? Đưa tay chạm vào bờ ngực rắn chắc của mình, tim hắn đang rất đau, dường như nó đang chảy máu rồi, tam nát.

Đứng nép bên hàng trúc xanh rì rậm rạp, nhìn nàng ngất đi tỉnh lại bên người hắn ta, nhìn những giọt nước mắt nhỏ châu ngọc của nàng rơi đầy trên mặt vì hắn ta, nghe tiếng gào thét day ai oán, thế lương vì hắn ta,... những điều đó như ngàn nhát dao đang đâm sâu vào con tim hắn. Um, rất đau đó. Hắn không biết diễn tả như thế nào nữa, chỉ biết nó nhói lên từng cơn, từng cơn.

Thấy nàng ngất đi lần hai, hắn không thể kiềm lòng mình nữa mà chạy ra ôm nàng, ôm nàng thật nâng niu, cẩn trọng. Hương thơm thoang thoảng của nàng phả vào mũi khiến hắn vô cùng dễ chịu. Chẳng còn cách nào khác, đành vào công trị liệu một chút cho nàng. Thời gian trôi qua rất lâu, đến khi trên trán hắn rí đây mồ hôi và mặt nàng đã hồng hào trở lại thì hắn mới dừng tay. Bắn vào khi lực yếu ớt của người sắp chết như hắn ta (Vương Phong) thì có thể cứu nàng sao? Không có cửa. Nhưng dù sao điều đó cũng làm hắn nể trọng hắn ta một phần. Hắn ta dám dùng tất cả sinh mạng của mình để cứu nàng. Liệu...hắn có thể?...

Tận tay đưa nàng và tên siêu cấp đáng ghét kia về vương phủ nhưng lòng hắn lại ngập tràn vui vẻ. Hắn không hiểu vì sao mình lại vui, đáng lẽ phải đau khổ mới đúng chứ? Thật không thể hiểu. Vừa lúc đó Từ Hà tiên tử đến, chẳng còn thời giờ suy nghĩ liền chạy về Ma cung.

Thật ra Lãnh Khuyết Ân và Chu An Thu cũng đâu đáng ghét lắm phải không mọi người? Hi hi ×v×

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 37: Ngoại truyện 2

8 tháng sau

Trong phủ Lãnh thừa tướng, người người ra vào tấp nập, khuôn mặt ai cũng ánh lên vẻ vui mừng hạnh phúc. Trước một khuê phòng đóng cửa kín bít, có một người đàn ông, đứng ngồi không yên, đi qua đi lại y như có gà mắc đẻ, miệng lầm nhảm to nhỏ gì đó.

- Tiểu quý, con đừng qua lại nữa, già đây nhìn con cũng đau đầu rồi này. _ Lãnh Thừa tướng ông thật sự rồi ồ rồi nha. Không sao, rất giống ông lúc đó, khi nương từ lâm bồn sinh Thiên nhi, ông cũng lầm la lầm lét cả mặt, đi qua lại trước cửa phòng chờ bà mẹ. Và thế á! kia nhanh chóng bay vào đóng suy nghĩ của mình, trở về thời niên thiếu oanh oanh liệt liệt của mấy mươi năm trước.

Bỗng chốc "oa..." một tiếng, hắn không kiềm lòng được nữa mà đá cửa bay vào. Bà mẹ thấy vậy liền ôm đứa trẻ đó hôn đến trước mặt hắn.

- Chúc mừng chúc mừng, là sinh đôi, một trai một gái á~

Tương hân sẽ vui vẻ ôm lấy hai đứa trẻ. Ái ngờ, hắn lơ một cách triệt để. Nhanh chóng chạy đến bên giường, lau đi mồ hôi trên khuôn mặt trắng bệch vì mệt của nàng.

- Thiên nhi, nàng có sao không? Hai đứa bé đỏ hỏn chết tiệt này, dám ở trong bụng nàng hoài không ra, làm nàng đau thế này, ta nhất định trừng phạt chúng một cách thích đáng, hừ...

Hắn lầm về bực tức, hung văn liếc lấy liếc để hai đứa nhỏ đang vô tư trên tay Lãnh phụ, Lãnh mẫu. Nàng nghe thế không khỏi phì cười, cóc nhẹ trên trán hắn.

- Ngốc, chúng là con của ta, chàng dám đánh chúng thì đừng hòng ta tha thứ.

Nở nụ cười hề hề, trong lòng hắn không khỏi ấm ỉt. Không sao, chỉ cần Thiên nhi thích, hắn cũng tạm thích.

Việc đặt tên cho hai đứa nhỏ được Lãnh phụ định đoạt, nam từ là Hiên Viên Cực, nữ nhi là Hiên Viên Khuyết. Sau này, khi hai đứa trẻ được ba tuổi. Hai bất phụ huynh kia chính thức bỏ con chạy lấy người. Giao con cho phụ mẫu rồi cùng nhau ngoao du thiên hạ, hưởng phúc an nhàn.

Còn về việc của Lãnh Khuyết Ân và Chu An Thu, không hiểu vì sao ba năm trước, họ đã gặp và đưa hòa linh châu cho Từ Hà tiên tử rồi mất tích. Hắn và nàng nhìn thấy họ nắm tay hạnh phúc, nên cũng không quan tâm nữa, nhanh chóng đem chuyện đó quên sau đầu, yên tâm hưởng ngoạn thế gian.

=====

Nước hồ êm à, ánh trăng lung linh lặng lẽ soi xuống mặt nước, không khí yên lặng đến lạ lùng tạo nên một khung cảnh huyền diệu đến kỳ hoặc, mê người.

Trong một căn nhà nhỏ, một bạch y nam nam từ lặng lẽ uống từng ly rượu. Đôi mắt ánh lên vẻ đau khổ đến bi thương không hề che dấu.

Hôm nay là tròn ba năm ngày nàng mất, có lẽ nàng không biết, hắn đang đau khổ đến biết bao, đã giặt vật đến chừng nào. Nhìn hải tử yên lặng say nồng giấc ngủ, hắn lại nao lòng nhớ lại chuyện năm ấy.Đúng như mọi người nghĩ, hắn là Lãnh Khuyết Ân và 'nàng' được nhắc đến không ai khác là Chu An Thu.

Năm ấy, cũng là một đêm trăng thanh tình như vậy. Hắn uống say và đã lần qua lần lại trên giường cùng nàng. Sau khi tỉnh lại, hắn có chút lo lắng và phần nhiều vui mừng. Hắn không hiểu lòng mình nữa, rõ ràng hắn yêu Thiên nhi mà, sao lại vui mừng khi có chuyện cùng nàng. Nhưng cuối cùng, hắn lại gạt qua tất cả cho rằng đó là trách nhiệm của đáng nam nhi và phải chăm sóc nàng. Kể từ lúc chú ý đến nàng, hắn ngày càng vui vẻ, ngày càng hạnh phúc. Hắn không hiểu, nhưng cũng ngại quan tâm. Tuy nhiên, từ ngày mang thai, sức khỏe của nàng càng yếu đi. Điều đó khiến hắn lo lắng vô cùng. Nhưng nàng luôn tỏ ra mạnh mẽ, vô sự, để không làm hắn phiền lòng. Khoảng thời gian bên cạnh nàng, có lẽ là khoảng thời gian yên bình nhất, vui vẻ nhất. Nhưng rồi chuyện gì đến cuối cùng cũng sẽ đến. Vì để bảo toàn đứa bé của hắn, nàng chấp nhận hy sinh, chấp nhận rời xa hắn mãi mãi. Khi đó hắn mới nhận ra, à... hắn yêu nàng. Tuy nhiên, quá muộn rồi, hắn không kịp nói lời yêu thương đến nàng được. Nhìn thân xác đã lạnh từ lâu, hắn như không tin đó là sự thật, lòng đau khôn xiết. Nước mắt châu ngọc bắt đầu rơi, rơi uớt cả y phục của nàng. Ai nói nam tử không được khóc, chỉ là họ đã đem những giọt nước quý báu đó chôn ngược vào tim, không muốn người khác thấy mà thôi. Nhưng hắn làm không được nữa, không thể kiềm nén cảm xúc của mình nữa, nước mắt rơi. Nàng có biết không? Hắn hối hận rồi, thật sự hối hận rồi. Phải chăng hắn thật ngu ngốc, ngu ngốc đến nỗi tình cảm của mình, cảm xúc của mình cũng không nhận ra. Để rồi, kết cục là sự hối tiếc cả đời, không thể bù đắp được nữa.

Cuối cùng, hắn dùng hết tất cả pháp lực của nàng tạo thành hãm băng, lưu giữ thể xác để thân thể của nàng không bị thối rữa. Trở thành một người thường, qua ngày mười lăm hải tử của nàng và hắn.

Có những người, họ quá cố chấp, chỉ nhìn vào một mục tiêu mà họ đã định sẵn, định theo cảm tính của mình, mà không hềnhững thứ xung xung quanh. Để rồi, khi họ nhận ra, mọi thứ đã trở thành quá muộn, trở thành luyến tiếc tn

không thể bù đắp được nữa. Mọi chuyện chỉ còn là quá khứ!

Hoàn

Bạn đang đọc truyện Đại Boss Vương Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.